

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی رۆشنیبری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووهر: به‌دران شه‌مه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س.پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

که‌شکۆلی که‌له‌پووری شه‌ده‌بی کوردیی

کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردیی

کەشکۆلی عەبدولفەتاح

لیکۆلینەوێ

محەمەد عەلی قەرەداغی

بەرگی پینجەم

ناوی کتیب: کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردیی - کەشکۆلی عەبدولفەتاح -

بەرگی پینجەم

لیکۆلینەوێ: محەمەد عەلی قەرەداغی

بلاوکراوەی ئاراس - ژمارە: ١٤١

دەرھیتانی ھونەری: بەدران ئەحمەد حەبیب

دەرھیتانی بەرگ: شکار شیخ عەفان نەقشبنەندی

خۆشنووسیی بەرگ: ھونەرمەند محەمەد زادە

پیت لیدان: نسار عەبدوللا

ھەلەگری: شیرزاد فەقی ئیسماعیل

سەرپەرشتیی چاپ: ئاوپرەحمان مەحمود

چاپی یەکەم - چاپخانەی وەزارەتی پەرورەدە، ھەولێر - ٢٠٠٢

لە کتیبخانەی بەرپۆرەراپەتیی گشتیی رۆشنبیری و ھونەر لە ھەولێر ژمارە (٢٣٩) ی سالی

٢٠٠٢ ی دراوہتی

پیشه کی

نزیکه ی (۱۰) ساله له دواى دهرچوونى بهرگى چواره مى (كه شكۆلى كه له پوورى ئه ده بى كوردى) به وه، له م پرۆژه - پرۆژه ی كه شكۆل بلا كرده وه - دابراوم، ههرچه ند له م ماوه دا، به زۆرى، سه ره گه رمى كارگه لىك بووم له جوغزى ئه م پرۆژه به دوور نىن و، به لكو به شىكى كارگه كانم دۆزىنه وه ی كه شكۆل و ناساندنىان به مپژوو ی ئه ده بى كوردى بووه و (۱)، ئه وه بىش له م رووه ئه نجامم داوه خو شبه ختانه به شانازى به وه ده لىم: كه س پىش من نه بكردووه و په بى پىنه بردووه. ههر ئه مه بىش بو له م ماوه دا هانى دام بۆ ماوه يه ك بگه رتيمه وه سه ر ئه م رىبازه و بهرگى پىنجه مى ئه م پرۆژه بخه مه به رده ستى خو تىنه رانى كورد، چونكه له م ماوه دا - وه ك گوتم - كه شكۆل گه لىكى زۆرم دىون و، هه لى ئه وه م بۆ ره خساوه و پىنه و فۆتۆگرافى له هه ندى كىيان وه رىگرم و، كه ره سه تى باشى با به ته كه م چنگ بگه وىت.

ئهم كاره بۆ؟

ههرچه ند چوار بهرگه كه ی پىشوى ئه م كه شكۆله له كنىبخانه ی كوردى پيدا جىگه ی ديارى خو يان گرتووه و، شه يدایانى ئه م بواره به نرخه وه دىانروانى، تا ئىسته ئه وه كه شكۆلان به بو نه ته سه رچا وه ی گه لى كارى به پىزى لىكۆلینه وه و بو وژانده وه ی سامانى كه له پووريمان و، له وانى شه له مه ولايش زياتر بايه خيان پىتدرىت و، رهنگه تا ماوه يه كى دووريش ئه م بايه خه هه ر له به رده ا بىت... ئه و چوار بهرگه ی كه شكۆل هه موو شتىك نىن و، كارى كۆكرده وه ی به ره مى شاعيرانى كورد به مه نده ته واو نا بىت و، بۆ گه لىك كه سامانى كه له پوورى و نه ته وا په تى به مپشه له نا و برا بىت و، به رى هه ست و بىرى رۆشنىرانى هه ر خو راكى ئاگرى كىنه و رقى دوژمانى بو بىت و، ئه وه ی له و ته نوورى رقه قوتار بو بىت، ده بى كارى تايبه تى و چه ند سه ره ی بۆ بكرىت، تا ئه و قوتار بووانه بىش به دردى ئه وانى پىشوو نه چن و، به هۆى خه م

(۱) گومان له وه دا نىبه ئه وه دىراره ی مپژوو ی ئه ده بى كوردى نووسراوه مپژوو ته واوى ئه ده بى كوردى ناگرىته وه و، گه لى لايه ن هه يه يان پىشوى سامانى به وه يه زياتريان له سه ر بنوسرىت، يان هه ر هىچيان بۆ نه كراوه. چه ند جارىش ئه وه م نووسىوه كه هه رگىز ناتوانىن قه وا ره و ئه ندازه ی زيانگه لىك ده ستنىشان بگه ين كه له سامانى كه له پووريمان كه وتووه، هه روه ها تا ئىسته بىش نه مانوانىوه بزانىن چىمان له چنگى نه هه نكى له نا و بردن و له نا و چوون رزگار بووه و له كو تىن و له چ بارو دۆخىكدان و، ئه گه ر بىشترانىن ئه م كاره بگه ين رهنگه هىشتا زۆرى به به ره وه ما بىت و ما وه يه كى باشى بو تىت تا بتوانىن بگه وىنه سه رسۆراخى شو تىنه وا ره كانمان له شو تىنه جىاجىاكانى جىهاندا.

له م بواره بىشدا هه رچىم گو توه و نووسىوه قسه ی رو تى بۆ به لگه نه بووه و، هه موو جارىك له به لگه يه ك زياتر له سه ر ئه و با به ته هىتا وه ته وه كه لىبى داوم. ئه م جاره بىش به لگه يه كى رقه و ديارى ئه وه دىنمه وه كه له وانى به هىشتا گه لى شتى پى بايه خى دوورده ستمان ما بىت كه خو مان خه مىانمان نه خوار دووه و، خه لكىش يان هه ر پىيان نه زانىون يا له به ر كارى خو يان سه ر ئىمه يان نه په رژه وه.

نه خو رى رۆشنىرانه وه، له كاتىكدا كه له توانا دايه بىو وژىنرىنه وه پشتگو ئى بخرىن و، ئه م زيانانه بىش سه ريارى ئه وانى دى بن.

ئه م ئه ركه بىش كارى يه ك كه س و تا قه زه لام نىبه و، ده بى هه مه گىرى و گشتگىرى بىت و، هه موو پىسپۆران و شاره زيانى ئه م بواره خو يان له عاستى ئه م سامانه دا به به رىس بزانت و، هه ركه س هه رچى پىتدركىت درىغى نه كات و، چا وه روانى ئه وه نه بىت، له باتى ئه و، كه سانى دىكه كاره كه بگه ن، چونكه ده بى بزانىن گه ل به زمانه وه يه و، گه لى بى زمان گه ل نىبه و، درهنگ بىت يان زوو ها و گه له ی گه لانى دى ده بىت و ناوى كو تىر ده بىته وه!

گه لى كورد كه له م چه رখে دا روو به رووى ئه ركى قورس و قه به بو وه ته وه تا گىان و كىانى خو ی بپارىزىت و، ورده ورده له گاو لىكدا يه و، ده يه وى بگه وىته سه رپى و خو ی له سه رپى خو ی بگرىت، له هه موو كات زياتر پىشوى به وه يه زمانىكى ده و له مه ند و ره سا و پىر ده سه ته واژه ی هه بىت و، به و زمانه وه هه نگا و بنىت و به ره و كو تىر و كو مە لى گه لانى جىهان بچىت.

ئه م زمانه بىش به وه ده سه ته به ر نا بىت كه هه ركه س له گو ئى ئاگرانى مالى خو يدا چى له باوك و داىكه وه فىر بووه - ته نها - به وه بدو يت و بنوسىت و بخو تىته وه، به لكو ته جره به ی گه و ره رۆشنىرانى جىهان و زانا و ناودارانىان و امان پىشان ده دات كه رۆشنىرانى لىهاتوو پىش هه موو شتىك پىشوى به زمانىكى ده و له مه ند هه يه تا بتوانى له رىگه ی ئه و زمانه وه وه ك شىا وه و وه ك ده يه وى مه به ست و ئامانجى به خو تىنه رى باس و با به ته كانى بگه يه نىت.

بۆ نمونه رۆشنىر و زانایانى عه ره ب موعه لله قاتى سه به وه و، دىوانى مو ته نه بىبى و، مه قاماتى چه ربرى و، چه ندىن شاكارى له و چه شنانه يان خو تىندووه و له به ركر دووه.

رۆشنىرانى فارسىش چه ندىن شاكارى وه ك: مه ثنه وى و، فىر ده وى و، خه مسه ی نىظامى گه نجه وى و، دىوانى حافظ و، سه عدى و، كه لىم... كى و كىيان خو تىندووه و له به ركر دووه، ئه وسا به زمانىكى تىرو ته سه ل و له باره وه هه نگا و يان به ره و كو تىر ئه ده ب و رۆشنىرانى ناوه.

دياره ئه مه بۆ گه لانى خا وه ن زمانى زىندوى دىكه بىش په روه وى كرا وه و ده كرى و كىبىش بىه وى بى به رۆشنىر و خا وه نى قه لئە مى به پر شت ده بى له پىشدا زمانه كه ی مشتوما ل و سف توسۆل و له بار بكات.

ئايا ئه م خو تىه يار كرده به چه كى زمانى ره سا پىش چوونه ناو گۆر په پانى ئه ده ب و رۆشنىرانى، رۆشنىرانى كورد ناگرىته وه؟ بىگومان و را وه ستان و سلّه مپنه وه ده لىن: به لى.

جا ئايا كه ره سه تى ته واوى ئه م خو تىه يار كرده له به رده مى رۆشنىرانى كوردا يه، وه ك بۆ رۆشنىرانى گه لانى دىكه له ده ستدا يه؟

له وه لامدا ده لىن: هه رچه ند دىوانى شاعيرانى كو تى كوردمان له ده ستدا يه كه به ده سه ته واژه ی وشه ی ره سه ن و، رسته ی خو مالى پى ئاههنگ كه ره سه ته گه لى باشيان به زه خىره ی فه ره ننگ و زمانى كوردى بۆ به جىه پىشستوون، دواى ورد بوونه وه و هه لسه نگاندىن، به هىچ جۆرىك ئه و دىوانانه له عاستى قه وا ره و ژماره و بوار و مپژوو كورد و ناودارانى كوردا نا بىنرىن.

دهبئ گه لیتکی چهند ملیۆن کەسیی بەدریژایی میژووێهکی درێژ و پیاوگەلێکی وریا و رۆشنبیر و زانا... زاناکانی لەو چهند دیوانە بەولایە کە لە پەنجەکانی دەست تیناپەرن بەرھەمی دیکەیان نەبووی؟ گەلی جار بۆ ئەم دەلامە (نا) بەکارھێناوە و، ئەمجارەیش بەھەمان (نا) وە کەمپێک لەم عاستەدا دەوستەمەو.

دوای کەمپێک بێرکردنەو بەۆمان ھەبە: پێرسین: پروا دەکرێ پیاوانی وەک (خانایی) و (خانای قوبادیی) و (ئەحمەد بەگی کۆماریی) و (تاهیی) و (فیکریی) و... دەیان و زیاتری ھاووێنەیان کە تاک و تەرا لەم کەشکۆڵ و ئەو کەشکۆڵدا پارچەپارچە شیعری نایابیان دەبینن کە نیشانەیی شاعیری و بلیمەتیی خاوەنەکانیان پێتوێ دیارە... پروا دەکرێت ئەو شاعیرانە لە سەر دەمی خۆیاندا دیوانی شیعری خۆیانیان نەبوویت؟ لەوانەیە کە بلێم: (نە) زۆر کەس لە تەکمدا ھاو دەنگ بن.

جاریکی دیش دێینەو سەر پرسیارکردن و دەلێن: دەگۆنێ ئەو ھەموو شاعیرە بەیە کجاریی ئاسەواریان بربایتتەو و ھێچیان لێ بەجێ نەما بیت؟ ئەمەیش جێگەیی پروا نییە. لەگەڵ ئەمانەیشدا ھەندێ جار بۆ ئەو دەجم کە شاعیرگەلی و امان ھەبە و ھەبوو لە سەر دەمی خۆیاندا ئەستیرەیی درەوشاوی ئاسمانی ئەدەبی کوردیی بوون و، لەوانەیی ئێستە ئێمە ھیچ لە ناوەکانیشیان نەزانین. ئەم بۆچوونەیشم لەو دەو سەرچاوە دەگرێت کە مامۆستا مەلا عومەری رەنجووری ناوی (۵۵) شاعیری کورد دەبات، دیارە مامۆستا لە خۆیەو و بێ ھەلسەنگاندنی بەرھەمیان و بیونی ناو و شۆرەتیان لەو چەرخەدا، شایەتیی شاعیرییتی بۆ نەداون و، لەرز و کۆزی شاعیراندا ناوی تۆمار نەکردوون. کەچی کە ئێستە سەرنجی میژووی ئەدەبی کوردیی دەدەین جگە لەو ناوانی مامۆستا رەنجووری تۆماری کردوون، ئاگایەکی ئەوتۆمان لە ھیچ بەرھەمیکی زۆریان نییە. کێمان دیوانی یان بەرھەمی (باکیی بێموشی) و (مەلانور عەلی) و (ئەحمەد دۆلەیی) و (مەلا بایندر) و (عەزیزوللای لۆر) و (جانگیر) و (مەنصور) و (تەمەرخان) و (دەدەسیوانیی) و (نەظەر) و (کاکەوێند) و (وہلی خان) و (مەلا کامی نام) و (رەوانیی) و (مەولانا ئیلیاس) و... چەندینی دیکە کە دەرھەقیان دەفەر مۆی:

ھەنی ما باقی شووعەرای کوردستان
دڵداران خاص پۆل سەرمەستان
یانە ھەر یەکنی جگە یەک دیاری
عەللامەیی دەور بێن جە رۆزگاری
صاحب کەیف و دیواخانە بێن
ھەرکەس پەیی کەسێ وێران یانە بێن
حەککاک و غەواص کان گەوھەر بێن
صاحب (فەرد) و (بەیت) سەوانەسەر بێن
ئەیی دنیا ی بێ شەرط چون دار شەطرەنج
یەک یەک ئمانا پێشمان یانەیی رەنج

ھەر یەک وە رەنگی وەندشان جە پا
خەلتانسان کەرد نەخاک سیا
ئێستە نەمەندەن غەیر جە نامشان
غەیر جە واتەیی (فەرد) نە کەلامشان
ھەر ئێتد مزانێ چەرخ پێر خەتەر
مەوہزۆت نەدام جەوان بەتەر تەر
وہر جە رۆی مەرگ (فەرد) ئێ کەر ئیجاد
یاران دمای مەرگ باوہران وە یاد

کێمان ھەوائی لە بەرھەمی زۆریی ئەمانە دەزانێ کە ھەریەکیکیان بۆخۆی (صاحبیی فەرد و بەیت) و شیعەر و دیوان بوو و، عەللامەیی چەرخیی خۆشی بوو؟ بۆ نمونە لە پارچە شیعریکی ئەم کەشکۆڵدا کە (صابیر) بۆ (شەفیع) ی نووسیو، بۆمان دەر دەکەوێت کە شەفیع جگە لەوہی لە گەلی باوەتدا زانیاریی بالایی ھەبوو، لە بابەتی ئەستیرەناسیدا (رەسەدساز) بوو و (مرصد فلکی) ھەبوو! پێشتر کێ ئەمەیی زانیو؟

ئەمانەیش - بەزۆریی - بۆ پێش سێ سەد سالتیک دەگەرێتەو، ئەیی پێش ئەمان چی؟ ھەرچەند ئاسۆی وەلام زۆر تاریک و نتکە، ھێشتا ھیواپراو نین و دەلێن: بەلکو سووچ و کەلین و قوشینی و ھەبیت چەپۆکی چەرخیی چەواشەیی چەپگەردی پێنەگەبشتی و، بەرھەمی فیکری شاعیرانی ھەست ناسکی بۆ پاراستین و، رۆژتیک بیت چا و دلی تینووی نەوہی ئەمەری و دواڕۆژیان پێ گەش و روون ببیتەو.

زۆری ئەو گەلی و بناشتانە گەلییە لە بەختی خۆمان و، ھەولدانیشە بۆ وریاکردنەوہی چینی رۆشنبیری ئەمەریمان تا چەردەبەک لە زبانی قەرەبوونەکراو لە سامانی کەلەپوریمان بزائن و، ھەرکەسبیش لە توانیدا ھەبە، تا بەیە کجاریی کار لەکار نەترازاو، لە ناستی خۆیەو دلسۆزانە خەمخۆری پاشماوہی ئەم سامانە بێ وێنە بیت.

وہک رێگە پێشاندا ئێک ئەوہی من لەم چەند سالەیی دوایدا بۆم دەرکەوتووە ئەوہیە:

۱- ھێشتا بەشیککی باش لەو سامانەمان لەملا و لەولا ماوہ و مەترسیی گەورە ھەرەشەیی لێدەکات و، چاوەروانی ھەلمەتی بەپەلەیی دلسۆزانی ئەم سامانەییە تا زرگاری بکەن.

۲- دۆزینەوہی ھەر کەشکۆڵ و بەیاضیکی نوێ جەجم و قەوارەیی ئەو زیانەمان بۆ دەر دەخات کە بەدریژایی میژوو لێمان کەوتووە.

چونکە کەشکۆلیکی نوێ - خۆی کۆنە و ئێمە تازە پێی دەزانین - نادۆزینەوہ ناو و بەرھەمی چەند شاعیری تێدا نەبیت کە تا ئێستە بەر پای گوێی ئێمە نەکەوتوون.

ھەر لەمەبشەوہ دەگەینە ئەنجامی ئەوہی ھەر ناوچەبەکی کوردستان و، ھەر شارۆچکە و چەند گوندیک کۆر و کۆمەلای ئەدەبیی خۆیان ھەبوو، با لە شتوہی ریکویتی کراوی ئەمەری ئێمەشدا نەبوویت، ئەوہتا کەشکۆلیکی کە لە ناوچەبەکی نووسراوہتەوہ - بەزۆریی - بەرھەم و شیعری ئەدیپ و

شاعیرانی ئەو ناوچەى لە خۆگرتووه و، وەك بلاوكرادهیهكى ناوچه كه گەلى شویتنه واریانی بۆ پاراستووین.

۳- ناو بردن و ناساندنی هەر كەشكۆلێك و شارەزاكردنی خۆیتنه ران لیتی دەولەمه نەكردنی ئاسۆی لیتكۆلێنه وه و كۆكردنه وهى بهرهمه یی ئەو شاعیرانه یه كه شتیك له شویتنه واریان له دەستدا ماوه، بەلكو ورده ورده دیوانی شیعیان كۆكریتنه وه.

دەبى چى بۆ ئەم كەشكۆلە بگرتیت؟

من سەرەتا كه بەتەنها بالیى و سەرقالیى و كه م توانایى خۆمه وه دەستم دایه كۆكردنه وهى سامانى كەله پوورى ئەدهبى كوردیى، پێم له بەره ی خۆم زیاتر رانه كێشا و، وزه و دەرامه تی خۆم دەناسی، بۆیه گوتم: با هیچ نه بى وا دەست پێبكه م چ شیعر و سامانیكمان نه وازه و نه ناسراو و -زیاتر- نزیکه بەلایه له وانه وه دەست پێبكه م و (۲)، ئەوانه له چنگ له ناوچوون دهریینم و، له سەر بناغه ی ئەم ههست و بیره بهرگی یه كه مى (كهشكۆلى كەله پوورى ئەدهبى كوردیى) له دایك بوو.

له و رۆژه وه تا ئەمڕۆ دنیا زۆر گۆراوه و، بواری ئەدهبى و رۆشنییریى كوردیى گەلى فراوان بووه و، بزووتنه وهى چاپ و بووژاندنه وه و لیتكۆلێنه وه ههنگاوگەلى بهرچاوى ناوه، له م روانگه ی شه وه ناستی بیرى من له سەر ئەو (بناغه ی) پێشوو پێداگری ناکات و، له تەك رهوتی رۆشنییری دا ئاواته كانی گه شه دهكەن، ئەوه بوو پێش سالى ۱۹۹۳ له كاتى پێشكه شكردنی بهرگی چواره مى ئەم كهشكۆله دا نووسیم:

«ئەگەر كات و دەرامه تی ره سا هه بوايه و، پسپۆز و شارەزای خۆ ته رخانكردو بۆ ئەم كاره بره خسايه، راست و دروستتر ئەوه بوو ئەو كهشكۆلانه ی لێرەدا باسیان دهكەين و شتیان لێ وەرده گرین و، تا ئێسته له بواری كەله پووردا ناویان نه بیستراوه، بى جیاوازی و جیاكردنه وه، یه كه یه كه هه موویان چاپ بكرایه ن و بخرایه نه بهر دهستی خۆیتنه ران و شه یداىانی ئەم بابەتانه» (۳).

خۆشبه ختانه دوا به دواى ئەم نووسینه ی من ئەم بیروۆكه كه وته گەي و، كه سانێكى كارامه - ئەوانه ی من بزنام - قۆلى مهردانه یان لى هه لمالیى و، چاپى سه رجه مى كه شكۆله كه ی شیخ عه بدولمومینی مهردۆخیی (۴) له لایه نی مامۆستا ئەنوه دی سولتانییه وه و، كه شكۆله كه ی مه محمودی یاروه یس (۵) له لایه نی مامۆستا عوسمان هه ورامییه وه كه وته بهر دهست و، پرۆژه ی سه رجه مى كه شكۆله كه ی مه محمود پاشای جافیش له لایه نی مامۆستا مه مه دی مه لا كه ریه وه بهر پێگه وه به و، هیواداریشین ئەمانه دوا

(۲) بروانه: كه شكۆلى كەله پوورى ئەدهبى كوردیى، بهرگی یه كه م. ل: ۷.

(۳) بروانه: كه شكۆلى كەله پوورى ئەدهبى كوردیى، بهرگی یه كه م. ل: ۴.

(۴) بروانه: كه شكۆله شیعیرى كوردی گۆرانى، گرده كۆبى شیخ عه بدولمومینی مهردۆخى. ساغكردنه وه و نووسینی ئەنوه دی سولتانی، له نەدن، ۱۹۹۸.

(۵) بروانه: كه شكۆلى حاجى مه محمودی یاروه یس، لیتكۆلێنه وه و ساغكردنه وه ی عوسمان مه مه ده هه ورامى. چاپخانه ی ئۆفیسیتی بابان، ۱۹۹۸.

ههنگاو نه بن و، سه ره تابه كى هاندر بن بۆ كار و پرۆژه ی گه وره تر.

ئەگەر بێت و به دهستی گەل و هه ره وه هه لمه تیكى مهردانه بیری و، كاریكى وا ئەنجام بدریت ئەو كه شكۆلانه ی تا ئێسته تیدا نه چوون ببووژێنێنه وه و چاپ بكرین و، كتیبخانه ی كوردییان پێ دهولەمه مند بكریت، ئەوه كه ره سه گەلیك ده خرتنه بهر دهستی لیتكۆله ره وانی ئەدهبى كوردیى كه تا ئێسته له وه باشت له دهستدا نه بووه و نییه و، به م كارەیش رێگه خۆش ده كرت بۆ كۆكردنه وه ی دیوانى گەلى له و شاعیرانه ی به ختیان یار بووه و، شیعیان له چەند كه شكۆلدا نووسراوه ته وه.

ئەمه جگه له وهى كه ئەو دیوانانه ی تا ئێسته به لیتكۆلێنه وه یه كى سووك و نابه كام و لاوازه وه چاپكراون ده كرى له عاستى كه شكۆلگەلیكدا كه له مه ولا چاپ ده كرتن به تیرو ته سه لیبى لیتیان بكۆلتریتنه وه و، شیعی زبانیان بخرتنه سه ر و، هه له و كه موکوورپی و ناته واییه كانیان ته و او بكریت.

جا كه هات و رۆژێكى ناوامان به خۆمانه وه دی - به یارمه تی خودا (بۆ ئیمه یش نه بى) ده بیری و ته نها كات و كۆششى ده ویت - ئەوسا رۆشنییری كوردیى كه ره سه تی ده ولەمه ندى ده ولەمه نكردنی زمانى خۆیان له ده ستدا ده بی و به ته یاری و زمانپاراییه وه ده چنه كۆرى نووسین و گۆره پانی ئەدهب و رۆشنییرییه وه.

دیاری بهرگی پێنهم:

منیش دواى ئەم ده سال دا پرانه له بلاو كردنه وه ی كه شكۆل و، دواى ئەو گۆرانه ی به سه ر بواری چاپ و بلاو كردنه ودا هاتوه، جارێكى دیکه خۆم - با بۆ ماوه یه كى كه میش بێت - ده خرتنه وه ئەم بواره و، به دیارییه كى نایاب و، ده سه تبه ره یه كى شیا وه وه رووده كه مه وه كۆر و كۆمه لى رۆشنییران، به هیواى ئەوه ی دیارییه كه م به هه ند لێوه ر بگرن و، ده سه تبه ره كه م جیگه ی سوود بێت.

دەبى پێش دەستبه كاریبونم ئەوه له بییر نه كه م هه رچەند له گەلى رووه وه بیروبوچوونم له بلاو كردنه وه ی كه شكۆلدا گۆرانى به سه ردا هاتوه، له و رووه وه هیچ نه گۆراوه كه كاتى خۆى له سه ره تای بهرگی یه كه مى كه شكۆلدا نووسیمه:

«... ئەبى به چاوى دروینه و كۆكردنه وه ی تیکرای ئەدهب سه رنجیان بدین، ئەمه یش وه ك كاری دروینه و خه رمان کوتان وایه؛ وه رزیر كاتى دره ی گه نم یا جۆ ده كات سه ر له وه ناکاته وه ده غله كه ی چى تیدا یه، درك و پۆلكه و زه رده سیری و مرۆز و... تاد له گه ل ده غله كه یا ده دووریتنه وه و هه موویان كۆته كاته وه، جارى وا هه یه سواله یه ك ئە دووریتنه وه یه ك گۆلى تیا به ئویش پووچه له!...»

واته: ئەم كارە كاری كۆكردنه وه یه و كاری لیتكۆلێنه وه نییه و، دەبى لەم دەر فەتە دا چیمان دەست دەكه ویت و چیمان بۆ دەر كرت بۆ كۆكردنه وه ی ئەم سامانه بیه كەین و، ئەم قۆناغه ئەنجام بدریت، دواى ئەمه قۆناغى لیتكەدانه وه و لیتكۆلێنه وه دپته كایه وه.

دەكرى پیاوی شارەزا و كارامه چەند دیوان له و كه شكۆلانه كۆبكا ته وه، هه ره ك ده گونجی لیتكۆلێنه وه ی ته سه ل و ره سا له سه ر دیوانى چاپكراوى چەند له شاعیرانى پێشوو بكریت.

چیرۆکی دەستخستنی ئەم کەشکۆلە:

نازانم لە چارەم نووسراوە کە شایەتی کارەسات و رووداوی کاولکەر و خان و مان سووتینی میژوو و سامانی کەلهپووری کوردیی و شوێنەواری زانایان و مامۆستایانمان بێ، یان کارەساتەکان ئەوێندە زۆرن هەرکەسێ وەکو من بە شوێنیان بگەریت کارەساتگەلی وەها دەبینی کە من دەیانبینم!؟

لەو کاتەوێ خەدم داوێ کۆکردنەوێ و بووژاندنەوێ کە لەپوور و، وەک شەیدی ئەم بواری و رێبازە - بەگۆڕی توانا و کاتم - کارم تێداکردووە، لە هەر شوێنێک و لای هەرکەسێک هەوایی بوونی دەستخەت و کەشکۆلم بیستیی چووم بەدەمیەوێ و، وێستومە هەوالەکە بەدروستی وەرگرم و، هیچ نەبێ ئەو شتێ بێنم و، بزانی چێن و هی کێن. سوپاس بۆ خودا لەو رووێ سەرکەوتوو بووم و شتگەلی باشم دیوێ و، جێگە هەوالەکانم دیارن. ئەمەیش بەهۆی ئەوێ بوو بۆ لای کەم مامۆستا و رۆشنییر و خاوەن دەستخەت و کەشکۆل چووم کە بەدەنگمەوێ نەهاتبێت و، یارمەتی نەدایم و، رێگە هێسوود وەرگرتنی لەوێ لە لایەتی بۆ خۆش و ناسان نەکردبێت.

لەم ماوەدا زستانی ۲۰۰۲ لە سەردانیکی کورتی سلێمانیدا بیستم مامۆستایەک هێهێ چەند دەستخەتێکی لەلایە و، لەوانە جێگە هێسوودبێن. بەدەم هەوالەکەوێ چووم و، مامۆستام دۆزیوێ و، مائی ئاوابێت بەدەمیەوێ بۆ مالهێ و (۶)، لە هەول و کۆششی فرە و جێگە سوپاسی زۆری خۆی ئاگاداری کردم و، پیتی گوتم کە سالیەکانی پێشوو لە حەفتاکاندا گونداوگوند گهراوێ و، دەستخەتی کربوێ و کۆی کردوونەتوێ و لەو کاتەیشەوێ لای خۆی پاراستوونی.

دوای ئەم قەسەوێسە نمونە هێسوود دەستخەتەکانی بۆ هێنام، بەلام کە نمونەکانم بینی چیم بینی و چیم بەسەرھات؟ گێرانیەوێ ئەو رووداوە - هەرچەند ماوەیەکی کەم بوو - بەنوسین و گێرانیەوێ سەرپێیی و سەرزەرکی تەواو نابێت!

ئەوێندە بۆ میژوو دەنووسم: کە مامۆستا نمونەکانی دایە دەستم و ئەمدیو دپۆتکم کردن، هەرچەند رۆژەکە لە چلە زستاندا بوو و دنیا سارد بوو، یەکسەر لەشم کەوتە سەر ئاو و شەلالی ئارەق بووم! ئەو دەستخەتە نایابانە کە بەری رەنجی مامۆستایانی کۆمانن و، بەکۆشش و شەونخوویی چەندان رۆژ و مانگ و سالی ئەنجامیان داو، لای ئەم مامۆستا، لەبەر بێ جێگەیی و کەم دەرامەتی و بوونیان لە شوێنی خراپدا، شتیان هێنابووێ و، وەک لە ئاو هەلکێشرا بێن و ایان لێ هاتبوو و، لاپەرەکان بەیەکەوێ نووسابوون و، نووسینەکان تیکەلایو بووون. دەستخەتەکانیش یەک و دووان نەبوون و چیم بکرایە هێچم بۆ نەدەکرا کە لەو بارە نالەبارە رزگاریان بکەم. گەلی لە مامۆستا پارامەوێ و زۆری لەبەر لالامەوێ کە بە زووترین کات شوێن و جێگەیان بگۆڕیت و بیاندات بە هەوادا و چی دەتوانی بۆیان بکات.

مامۆستا بەلێتی ئەوێ دامی چی بتوانی لە عاستیاندا بیکات و، دوای ئەوێ هەندیک دەستخەت و

(۶) مامۆستا ئیسماعیلی خاوەنی کەشکۆلەکە گوتی: ۲۰ سال دەبێت ئەم دەستخەتەم لەلایە و لەوکاتەوێ تا ئێستە چەندین کەس هاتوون بۆ لام داوای ئەم شتێیان کردوێ، بەلام رێگە هێسوود نەداوێ کەس بیانبینی!

کەشکۆلی کوردیی و فارسی بۆ هێنام، کە چاوم پێیان کەوت، بە یەکەم بینین شەیدایان بووم و، زانییم شتی باشیان تێدایە، بۆیە داوام لە مامۆستا کرد رێگە هێسوود بەدات ماوەیەک لەلام بێن و بەشێتی سەیریان بکەم، ئەمجارەیش مائی ئاوابێت، وەک گەلی لەو مامۆستایانە هێسوود یارمەتیان داو، دەستی بەروومەوێ نەنا و چۆنم وێست و بەدەنگمەوێ هات.

کە دوایی بەشێتی دانیشتم و سەیرم کرد بینیم لەناو ئەو دەستخەتەکاندا کەشکۆلیکی کەم وێنی شاعیرانی کورد هێهێ و، ئەم کەشکۆلەیش سەرچاوەیەکی دیکە - تا ئێستە - سوود لێ وەرئەگیرای بواری لیکۆلینەوێ ئەدەب و کەلهپووری کوردییە و، ئاو و بەرھەمی کۆمەلێک شاعیری کوردی لە دووتویی خۆی گرتوێ، کە هێشتا ناویان لە میژووی ئەدەبی کوردیدا نەهاتوێ. هەرھەوێ بەرھەمی گەلی لەو شاعیرانە تێدایە کە ناویان هێهێ و شتی لە بەرھەمیان زانراو و بینراو، بەلام ئەو بەرھەمانیان لێرەدا هێن هێشتا بلانەکرانەتوێ.

وام بەباش زانی لەم هەلەدا ئەم کەشکۆلەیش وەک سەرچاوەکانی ئەدەبی کوردیی دی کە خستوومەتە بەرچا و دەستی لیکۆلەرەوانی ئەدەبی کوردیی، وەها بەخەمە بەرچا و دەست و بەمیژووی ئەدەبی کوردی بناسینم.

بایگی دەستخەتەکە:

دەبێ لە پێشدا - لەگەل سوپاسی چەند بارەدا - ئەوێ نەبوێم کە ئەم دەستخەتەم لەلایەن مامۆستا (ئیسماعیلی کەرم سپیدارەیی) یەوێ دەست کەوتوێ.

تێکرای دەستخەتەکە - ئەوێ کە ماوە - ۲۰۳ لاپەرە، لە شێوێ بەیاضدا نووسراوەتوێ، بەپێوانە (۷×۱۸).

دەستخەتەکە یەکدەست نییە و، بەخەتی یەک کەس نەنووسراوەتوێ و، چەند کەس بەشدارییان لە نووسینەوێدا کردوێ، بەلام بەدەخەوێ کەسیان شارەزایی باشیان لە نووسینەوێدا نەبووێ و خەتیشیان خۆش نەبووێ، لەبەر ئەمە هەلە زەق لە نووسینەوێکانیاندا دەبێریت. هەر بۆ نمونە چەند دانە یەک لەو هەلانە دەخەینەرۆو:

- ۱- صفیل - لەباتی (سفیل - سەفیل).
- ۲- (طور کردن - تۆرکەر دەن).
- ۳- (قتال - قاتال) لەباتی (قتال - قەتال)
- ۴- (طرک - ترک - تەرک).

لە شوێنێکدا میژووی نووسینەوێ پێوێ و سالی (۱۲۷) نووسراوە بێن نوختە کە هەلەدەگرێ (۱۲۰۷) بیت، وەک دەگۆنێ (۱۲۷۰) بیت، بەلام ئەمەیان راستە چونکە شیعری مەولەویی تێدایە کە بۆ میژووی یەکەم ناگۆنێت.

لە شوێنێکدا ناوی (عەبدولفەتاح) ی پێوێ کە نووسەرەوێ دەستخەتەکە، لە شوێنێکی دیدا ناوی (غولام حەسەن) ی پێوێ لە میژووی ۱۲۵۳دا، ئەم نووسەرەوێ شتیکی کەمی نووسێوێ. ئێمەیش

که شکۆله که مان به ناوی نووسه ره وهی به که م (عه بدولفه تاح) ناو نا.

ئه م که شکۆله - وهک گوتم - له ناو ئه وه دستخه تانه دا بوو که کورته ی به سه رها ته که یانم نووسی. ئه مپیش به شی خوئی له نم و شی بهرکه وتیوو، که هینامه وه بۆ ماله وه دوو سی رۆژ له سه رخۆ خه ریکی ئه مدیو و دیوکردن و وشک کردنه وهی بووم تا نزیکه ههفته یه کیش ئه و ژووهری که شکۆله که ی تیدا بوو بۆچال و بۆنی نمی لیده هات!

ئه م شی هینانه وه و ته ربوونه کاری گه وره بیان کردووه ته سه ر لاپه ره کانی ده ستخه ته که و له گه لێن جیگه دا، که په ره کانی به یه که وه لکاو، مه ره که بی ئه مبه ر داویه تیه ئه و به ر و، ئه و به ریش ئه مبه ری بیبه ش نه کردووه و، ئه مپیش کاری خویندنه وهی ئه و ده ستخه ته به زه حمه ت خوینراوه ی ئه و نه ده ی دی به زه حمه ت کردووه و، له هه ندی جیگه دا له ته ک کۆنیهی ده ستخه ته که دا ئه و نه ده نووسینه وه که کال بووه ته وه کاتێ خه ریکی خویندنه وهی ده بی، وهک ئه وه وایه له ژێر هه وری ته نکدا بۆ مانگی به کشه وه بگه ریت!

به هه رحال، به زه حمه تیکه زۆر و شه ونخوونیه کی زۆرتیش ئه مه ی که ده بیینی بۆم هینراوه ته وه سه ر ریتووسی ئیسته ی کوردیه ی و، گومانم له وه دا نیبه که وهک پیتویست بۆم ساغ نه کراوه ته وه، به لام به وه دلخۆشم درتغییم له عاستیدا نه کردووه و، گوتم به مان دوو بوون له ریکه ی ساغ کردنه وه پیدا نه داوه و، مامۆستا محمه دی مه لا که ریمیش له ساغ کردنه وهی (دیوانی خالص) ه که دا کۆمه کیی کردووم.

لیره یشدا ناوه رۆکی که شکۆله که دنووسین:

ناوه رۆکی که شکۆله که

- ۱- ئه حمه د بیگ
- ۲- سوله یان
- ۷- شه فیع
- ۱۶- شیخ نیعمه توللا، فارسی
- ۱۹- شه فیع
- ۲۱- حه سه ن
- ۲۳- حیکایه تی شیخی سه نعان
- ۴۳- ئه نابی، کوردیه ی
- ۵۱- وه لی دیوانه
- ۵۱- حه سه ن
- ۵۶- رشته ی پشتی پیغه مبه ر - ص -
- ۵۹- حه سه ن
- ۶۱- غولامی
- ۶۳- شیعی فارسی
- ۶۶- میعراجنامه ی خانای قوبادیی
- ۷۱- ره سوول
- ۷۶- پارچه یه ک شیعی فارسی
- ۷۸- حاجیه ی
- ۸۳- حه سه ن - فارسی
- ۸۴- غولام حه سه ن... ۱۳۵۲
- ۸۶- ئه مین نه وشاد به گ
- ۹۱- شیخه (بیان در!)
- ۹۸- ئه حمه دی
- ۱۰۴- ئه حمه دی کۆر
- ۱۱۶- مه وله ویه ی
- ۱۱۸- خه سه ره و خان
- ۱۱۹- کارتیزی
- ۱۲۰- ئه حمه دی کۆر
- ۱۲۶- نه جه ف
- ۱۳۰- بابا طاهیر

۱۳۲- حهسه

۱۳۴- خالص

۱۵۰- خانا

۱۵۲- خالص

۱۵۶- حهسه

۱۵۷- شهفیع

۱۵۹- ئهحمده بیك

۱۶۳- صادق

۱۶۴- خالص

۱۶۸- مهولانا مصطفه

۱۶۹- دز و قازی، به فارسی

۱۸۳- دواى دز و قازى میژوی ۱۲۷۰ی پیوهیه، بهلام نوخته که نه نووسراوه و تنها (۱۲۷) رۆژی

سیتشه مئی ههوتی مانگی رهجهب نووسراوه.

لیره به دواوه پهردکان ههلهوگهراو دانراون و نیمهیش بهو پیویه له نووسینی فیهرهسته که دا گهراینه وه بو

سهرد تاکه ی.

۲۰۴- حیکایه تی فهقی و جولا.

۲۰۱- کهلامی مهلا رهحیم -مهوله ویی-

۱۹۹- ههوتبه ندی خانای قویادیی

۱۹۳- شهفیع

۱۸۹- ناوی نووسره وه عهبدولفه تاح

۱۸۹- رۆله بزانی - مهلا خضر

۱۸۶- مهوله ویی

نهم که شکۆله چون بلاو بکریته وه؟

وهک پیشتر گوتم تا ئیستا دوو که شکۆل سهرله بهر بلاو کراونه ته وه و که شکۆلی سیتهه میس بهر پیکه وهیه. سهرنج و تیبینیم له سهر دوو که شکۆله بلاو کراوه کان هه بووه و، هه ندی له تیبینیه کانم له سهر که شکۆله رهنگینه که ی شیخ عهبدولمومین نووسی که ماموستا نه نوهری سولتانیی بلاوی کردووه ته وه و (۷)، یه کیک له کاره چاکه کان که لهو که شکۆله دا کراوه نه وه یه فۆتۆی هه موو که شکۆله که وهک خۆی بلاو کراوه ته وه و، بهم کارهیش خۆینه ده توانی گومانی له هه ر شۆینیکی دهقه چاپکراوه که بوو بگه ریته وه سهر فۆتۆکه و بهرانبه ریان بکات و، رای خۆی له ساغکردنه وه که دا ده ربیریت. ئه مه یس کاریکی زۆر باشه؛ چونکه وهک گه لی جار نووسیومه و گوتومه (۸) لیکۆله ره وه له عاستی ده قتیکی کۆنی کوردیدا که بهرینووسی کۆن نووسرایته وه ده بی وهک نه وه هه لسه وکوت بکات که خه ریکی دۆزینه وه ی مه ته ل بیت. جا که خۆینه ره ده قتیکی ساغکراوه و بهرینووسی ئیسته نووسراوه ی له بهر ده ستدا بیت و، ده ستی به ده ستخه ته که نه گات ناتوانی رای له سهر هه موو شتیکی ده ربیریت، وهک ناتوانی هاویه شی لیکۆله ره وه بیت و، خۆشی بیگومان بیت له عاستی کاری لیکۆله ره وه دا.

منیش له بهر نهم هویانه - هه رچه ند ده ستخه ته که ی لای من زۆر کۆن و په ربووته و هه ندی شۆینی له وینه و فۆتۆدا ده رناچیت - نهم ریگه م په سه ندکرد و وینه ی ته وای ده ستخه ته که له دوا ی چاپه که وه بلاو ده که مه وه و، به ژماره ی لاپه ره کانیش ئاماژه بو شۆینی هه ر پارچه یه ک له شیعره کان له ده ستخه ته که دا ده که م و له هه ر جیکه یه کی چاپه که دا (.../ف) نهم نیشانه بوو نه وه ئاماژه بو لاپه ره ی ده ستخه ته که ده کات بهو ژماره.

تیبینی:

جگه له وه ی - وهک گوتم- له بهر گه لی هۆ، له سه رووی هه موویانه وه، ده ستخه ته که کۆن و دلۆپه لیدراو و پواوه و نووسه ره وه کانی نه شاره زا و نیمچه خۆینه وه وار بوون، نه متوانیوه نهم که شکۆله به دروستیی بیتمه وه سه ر رینووسی باوی کوردیی، له وانیه کارگه لی دیکه یس، که جیکه ی سه رنجن، له نووسینه وه که مدا روویاندا بیت، له پیش هه موویانه وه خۆم ده لیم:

* له زاراوه ی گۆرانیدا بو نووسینی (مبو- مه بو) هه ندی جار ئالۆزیی دروستده بیت: چونکه له م زاراوه دا نهم وشه به دوو جۆر گۆ ده کرتیت:
یه که م: نه گه ر بو (نه فی) بلین (مبو- نه بو) نه وا بو (ئیشبات) ده لین (مه بو).

(۷) پروانه: محمه د عه لی قه ره داغیی، گه شتیکی به که شکۆله که ی شیخ عهبدولمومیندا، (نهم وتاره دوو جار بلاو کرایه وه) جارتیک له ژماره ۲۵ ی گۆفاری (گزینگ) دا و، جاری دووم له ژماره ۱۴۶ ی گۆفاری رۆشنبیری نویدا.

(۸) بو نمونه پروانه: محمه د عه لی قه ره داغیی، دیوانی وه فایی، چاپخانه ی کۆری زانیاری کورد، به عدا ۱۹۷۸، چاپی یه که م، ل: (بیست و شهش).

دوهم: ئەگەر بۆ (نەفی) بۆلین (مبو- مەبۆ) ئەوا بۆ (ئیشبات) دەلێن (مبۆ).

جا لەبەر ئەوەی ئەم کەشکۆلە (کەشکۆلە) و شێوە و زاواوەی ناوچەیی جیا جیاکانی (گۆرانیی) لەخۆ گرتووە، دوور نییە ئەم لایەنە باش پەڕەویی نەکرابێت.

* کورد کە هەندێ وشەیی عەرەبیی باو و سواو و خراوە ناو زمانی کوردییەوه، بەکار دێنن هەموو بەیەک جۆری نالێن، لەوانە: وشە (عشق) کە هەندێ دەلێن (عیشق) و هەندیکێ دی دەلێن (عەشق) لێرەدا هەردوولایان هەبە.

* بۆریکخستنی بابەتەکانی ناو ئەم کەشکۆلەیش، دەکرا و باش وابوو- زنجیرەیی بابەتەکانی تێکەندەم، بەلام لەبەر ئەوەی کەشکۆلەئاسا نووسراوە و بابەتەکانی یەکێتی بابەت و بۆنەو مونسابەیان تێدا نەبوو، بەو شێوەی ناو کەشکۆلە کە خۆنەر هەندیک چەواشە دەبوو و، کە بۆ شیعری شاعیرێک بگەرێت دەبوو چەند شوێن بگەرێت، بۆ نمونە شیعری (خالص) لە چەند جێگەدا نووسراوە و، هەرەها شاعیرانی دیش، بۆیە ناچار بووین زنجیرەیی کەشکۆلە کە تێکبەدەین و، شیعری (خالص) پێشبخەین و، ئەوانی دیش بەدوایا بنووسین.

* دەستخەتە کە جگە لەو شاعرانەی دەیانبینی، حیکایەتی دز و قازی بە فارسی بەپەخشان تێدا بوو، وامان نەبینی کە خزمەتێک بە کەله پووری ئەدەبی کوردیی دەکات، بۆیە بەپیتوبستمان نەزانی بینووسین و، پشتگوێمان خست.

دیوانی خالیص

تا ئێستە لەسەر لاپەرەکانی میژووی ئەدەبی کوردیی، جگە لە شێخ محەمەدی کوری شێخ رەزای تالەبانیی کە نازناوی شیعری خالیص بوو، ناوی شاعیرێکی کوردمان نەدبوو کە نازناوی شیعری (خالص) بێت.

لە کەشکۆلی عەبدولفەتاحدا (٢٧) پارچە شیعەر هەیە لەژێر نازناوی (خالص)دا و، گومانیش لەوەدا نییە کە ئەم (خالص)ە شێخ محەمەدی کوری شێخ رەزا نییە، بەلام لەمە بەولایە هێچ دی لەسەر ئەم شاعیرە نازانین و، ئەمە بەکەمجارە کە ناوی دەکەوێتە ناو ناوان. لەگەڵ ئەمەیشدا شیعەرەکان یەک نوسخەن و، دەستخەتە کە کۆن و دلۆپە لێدراوە و، نووسەرەوه کەیشی خۆتێرەواری باش و شارەزا نییە، بەلام هەرچۆن هەیە ئێستە هەر ئەمە لە دەستدایە و، چۆنمان بۆ خۆتێرەواری تەوه و ساغکراوە تەوه و هەا دەبخەینە روو، بەلکو لەمەولا زانیاری و شیعری زیاتری ئەم شاعیرەشمان دەست بکەوێت و، بتوانین دیوانیکی خنجیلانەیی بۆ ساز بکەین.

لێرەدا ئەوەندە دەلێن: دواي ئەوەی شاعرەکانی ئەم شاعیرەمان یەكخست و تۆزێک لێی وردبووینەوه بینیمان لە رووی ژمارەیی پارچە شیعەرەکانەوه لە شیعری شاعیرەکانی دی زۆترە. کە لە رووی ناوەرۆک و بابەتی شیعری و مانا و مەبەستیشەوه سەیری دەکەین دەگەینە ئەو ئەجمامەیی ئەم شاعرانە زۆر سەرکەوتوون و لە خانەیی قوتابخانەیی شیعری مەولەویدان و، خالیص بەتواناوه شان لە شانی مەولەویی و هاوشانانی دەدات... بۆیە ئەم شاعرانەمان لە سەرەتای ئەم کەشکۆلەوه دانا.

-١-

(١٣٤/ف)

دەردەكەم دەرمان دەردش دووچارەن
مەردەنیم فەرزەن ژبانم ژارەن
پاسە مەعلومەن قەدر زەمانەم
نە مەندەن جە لام هەرەس وەیانەم
دل جەیی بابەتە فەری منالۆ
نازداران پەنەم مەواچان خالۆ
من کەیی خالۆ بێم؟ خالۆتان مەرۆ!
ئەیی خالۆ تالان خالۆتان کەرۆ
من جەیی وەر نامم خەیلی عەزیز بی
جە زیانتان تەمام لەزیز بی
ئیسە نامەكەم پەیی چێش پەنەن بی؟
جە لاتان خالۆ ویرد زوبان بی

خوداوند ئه‌ی حه‌ق لی‌ت‌ان بستانۆ
 کوور‌ه‌ی نار عیشق پی‌تان بنمانۆ
 بزنان خالۆ دل په‌سه‌ندیده‌ن
 یاخۆ ناپه‌سه‌ند چوون مووش سفیده‌ن
 قه‌سه‌م وه‌ خالان دانه‌ دانه‌تان
 وه‌ تاتای زولفان دانه‌ی شان‌تان
 هه‌رچه‌ند وه‌ خالۆ بوهران نامم
 جه‌ نیم نیگاتان نۆ م‌بو زامم
 خالۆ مه‌ر وه‌ختی هه‌وای خال‌تان
 نه‌سه‌ر به‌رکه‌رۆ نه‌خاک بو‌خه‌لتان
 (خالص) بناله‌ بگروه‌ه‌ په‌ی ویت
 دیته‌ نازداران خالۆ ماچان پی‌ت!
 مه‌ر وه‌ختی شادیم ئه‌ی خه‌مه‌ مالۆ
 هه‌نی نازداران نه‌واچۆ خالۆ

-۲-

(ف/۱۳۵)

ساقی بی بز به‌عیشق پیر مه‌بخانه
 به‌و باده‌ی بی‌غش جام مه‌ستانه
 وه‌ قه‌تره‌ی صافی ئه‌و پیاله‌که‌ت
 بمال ژه‌نگ دل په‌شیو حاله‌که‌ت
 په‌شیوه‌ن حالم نه‌پای بی‌که‌سی
 هه‌قدارم تۆنی، تۆ وه‌ من که‌سی
 مازه‌ به‌ریشۆ گیانم وه‌زه‌لیل
 په‌نام ئاوهرده‌ن هه‌ر وه‌ تۆم ده‌خیل
 چه‌م وه‌ ئیشاره‌ جام وه‌ ده‌سته‌وه
 چون طاوس مه‌ست وه‌ مه‌ست مه‌سته‌وه
 نه‌ بیسات به‌زم مه‌جلیش ئارای مه‌ی
 تۆ بدهر باده‌ من واچوو: ئۆخه‌ی!

(۱) له‌ به‌رگی یه‌که‌می بووژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له‌ ریگه‌ی ده‌سته‌ته‌کانیا نه‌وه‌دا باسیکی خالۆ و خال
 و ... کرد، ئه‌م بابه‌ته‌یش له‌و بابه‌تانه‌ ده‌چیت له‌وئ ئاماره‌یان بز کراوه‌. (پروانه‌ سه‌رچاوه‌ی ناوبرا‌و ل:
 ۲۳۲).

نه‌و باده‌ و نه‌و ده‌ست نه‌و له‌نجه‌ه‌ولاره
 نه‌و شه‌وق و نه‌و ره‌قص دل پی ئاواره
 (خالص) ده‌رده‌که‌ش خاص جو‌ش باوه‌رۆ
 سه‌ر فنجانه‌ی خه‌م خاص - خاص نۆش که‌رۆ

-۳-

(ف/۱۳۵)

کرده‌ی کرده‌که‌م ده‌ورانم ته‌نده‌ن
 نامه‌ی نه‌ومیدی صالحیم وه‌نده‌ن
 خه‌یال ماضی ده‌وره‌که‌ی ده‌ورم
 مه‌زه‌ی شه‌بابه‌ت توور پر جه‌ورم
 بییه‌ن وه‌ باعیث شه‌وق و زه‌وقه‌که‌م
 نه‌زا و مه‌جلیس ئه‌هل سه‌وقه‌که‌م
 پاسه‌ مه‌علومهن رای نه‌جات به‌سته‌ن
 نه‌ (یوم الحساب) میزانم په‌سته‌ن
 مه‌ر ئه‌و ئایه‌که‌ی (لاتقنطو) دا
 په‌رده‌ی حیجابم باوه‌ر وه‌ روودا
 باوه‌رووم وه‌ به‌ر... په‌ی په‌ی
 مه‌ی گیتی عومان عیسیان (پرو) په‌ی
 وه‌رنه‌ بازیم وه‌رد، بیناییم کوور بو
 دل‌که‌م له‌تله‌ت زه‌خم ساتۆر بو
 ئاخ‌ر وه‌ ره‌زای ئه‌و که‌ردم بازی
 ئیسه‌ ره‌زا که‌ش بی وه‌ نارازی
 ئه‌ی خودا سا مه‌رگ کئ مکه‌رۆم چار
 نه‌ه‌ز وه‌لای کئ بوهروون هاوار؟
 جه‌ی شه‌رمه‌نده‌گیی چیش ده‌روو جه‌واب
 چیش واچوو نه‌ وه‌قت عه‌طا بو‌سه‌واب؟
 (خالص) بناله‌ وه‌ی ماجاراه
 وه‌ی دام ته‌لبیس فانیی سه‌راوه
 ئه‌و سه‌رده‌ره‌که‌ی شافیع مه‌حشه‌ر
 پرسۆ: چیش ماچی؟ خاکت بو‌وه‌ سه‌ر!

(ف/۱۳۶)

سفارشنامه‌ی لوظفه‌کعت یاوا
 سه‌رم نه پای چهرخ هه‌فته‌مین ساوا
 ره‌ویسه‌ی بزورگیییت وه‌جا تاوهرده‌ن
 وه‌ی خدمت ئیمت سه‌رئه‌فراز که‌رده‌ن
 [توت!] طه‌له‌ب که‌رده‌ن جه‌ رووی مه‌یله‌وه
 نه‌ی قه‌یس قه‌دیم جا دوجه‌یله‌وه
 ئه‌روام وه‌پیش‌شواز ئه‌ی شه‌ه‌نشای بۆ
 دیدهم وه‌سه‌ر گهرد چاشنه‌ی غه‌زا بۆ
 سا چون عازیمه‌ی ئه‌ی لوظفه‌ پیم بۆ
 خاصه‌ن جه‌ی شادی شیوه‌ن خدییم بۆ
 به‌لکم نه‌ هه‌وای سه‌رمه‌شق نه‌مای عه‌شق
 ته‌شیرئ جه‌وشین باوه‌رۆ سه‌رمه‌شق
 تا (خالص) که‌ی دل نه‌ خه‌م مه‌حکم
 جه‌ ده‌ست عیصیان دایم هه‌رس نه‌ چه‌م
 خه‌لاص بۆ نه‌ فیکر په‌ژاره‌ی ده‌روون
 شایا بۆ وه‌ دیدار یار بی‌ نموون

(ف/ ۱۳۷)

شرینه‌ن زولفان په‌روه‌ده‌ی گولاو
 گا کرژهن گا لوول، گا خامه‌ن گا خاو
 کالافه‌ن، نه‌رمه‌ن، دیزه‌ن، قه‌ترانه‌ن
 پپ پیچه‌ن، سه‌فه‌ن، سه‌همش گرانه‌ن
 دامه‌ن راگیه‌ره‌ن، ته‌رسای دیره‌ن
 نه‌ ناما و لواش شیخ نه‌گیه‌رتنه‌ن
 سه‌راویز نه‌ دۆش سیاماراننه‌ن
 ئه‌وان سیامار جه‌ خوانخوارانه‌ن
 واوه‌یلا په‌رئ مه‌جنوون به‌ختانه‌ن
 هه‌ره‌س په‌ی یانه‌ی زامه‌ت سه‌ختانه‌ن

(خالص) جه‌ی زولفان دل ناهه‌ینه‌ن
 چون تازیز مه‌ردان هه‌ر نه‌گرینه‌ن

(ف/۱۳۷)

به‌رگ تازیه‌ت قه‌لاخیی کالان
 هه‌رچه‌ند قه‌لاخه‌ن لایه‌ق به‌و بالان
 شه‌وق تازیه‌ت ها به‌و کالاه
 به‌لا وه‌ شه‌رتی هه‌ر وه‌ی بالاه
 شیوه‌ن ها وه‌ ناز هه‌رس و غه‌مزوه
 واوه‌یلا وه‌نای هه‌زار ره‌مزه‌وه
 کالفان زولفان ویش پاره‌ که‌رده‌ن
 مناش مکه‌رده‌ی تازیزش مه‌رده‌ن
 هه‌ر دان وه‌ سه‌ردا زتوهر منمانۆ
 نمونه‌ جه‌ ده‌ست نه‌ققاش مستانۆ
 پرووی جه‌مین وه‌ هوون زه‌رب ده‌سته‌وه
 پازیان وه‌ ره‌زن دل په‌ی قه‌سته‌وه
 منمانۆ وه‌ چه‌شن هوون وه‌ به‌رفه‌وه
 نه‌ک زه‌ره‌ر ره‌سان به‌رف سه‌رفه‌وه (!)
 (خالص) تازیزت په‌ریت بی وه‌ سه‌یر
 ئه‌روای جه‌نازه‌ داخل بۆ وه‌ خه‌یر

(ف/۱۳۸)

لاحه‌ول په‌ی دیده‌ش
 شه‌رتنه‌ن بواجه‌ن لاهه‌ول په‌ی دیده‌ش
 په‌ی [آثرو] موژان وه‌ناز که‌شیده‌ش
 واراننه‌ن نه‌جۆش دلّه‌ی خه‌م دیده‌ش
 ئاخه‌ر نیگاکه‌نه‌ن یاران دینه‌ی
 کی دینه‌ن شیوه‌ن وه‌ی نازه‌نینه‌ی؟

نه مه‌طلب نه سۆز سینه‌ی به‌رینه‌ن
نه شیرینی ویش... شیرینه‌ن
رازانیش په‌رده‌ی دل م‌کاونو
وه ناه و ناله‌ی سه‌نگ م‌تاونو (!)
په‌نه‌ان که‌رده‌ن ماه وه ئه‌ثر جه‌مین
چون دانه‌ی مروار نه مابه‌ین [جه‌بین!]
ئای ئای نه‌ی شیوه‌ن ولات بئ بریان
قیامه‌تش که‌رد ئه‌ی چه‌م گریان
(خالص) به‌خته‌که‌ت خاص سه‌ر نه‌خاوه‌ن
نه‌ی شین پر ناز ده‌وقت بلاوه‌ن

-۸-

(۱۳۹/ف)

میرزام تۆر که‌رده‌ن

شاباز شادیی جه‌لام تۆر که‌رده‌ن
پارچه‌به‌ند نه‌پا جلغو نه‌گه‌رده‌ن
ته‌شریف وه یاتاخ بئ مه‌یلیی به‌رده‌ن
مایه‌ی وه‌فا و مه‌یل نه‌مه‌نده‌ن جه‌ لاش
که‌ناره‌ن کردن جه‌ نشین کو جاش!
چه‌ند مالاونوش قووقوو مکه‌رو
وه راگه‌ش توعمه‌ی غه‌زا موهر
فیشته‌ر ده‌ل مبو نه دیدارمان
نیش مدو نه ئیش دله‌ی خارمان
کو خیر ئه‌ندیش نه‌رای خیر ویش
سه‌ییاد خاس بو فامی بو پیش
پام که‌رو بازم چون جه‌ی وه‌رته‌رین
په‌ی چه‌ش و چه‌شته‌ی شیرینی شیرین؟
خیلاف خه‌له‌ت رای مازی که‌رو
هه‌نی باز بازیی به‌دان نه‌وه‌رو
نه‌ک جه‌ ناسکیی طبع شه‌ریفش
نه‌له‌نجو له‌نجه‌ی عیشه‌ی زه‌ریفش

23

نه هه‌وا و هه‌وه‌س ده‌ور سه‌یرانش
جه‌ نیم‌نگای ناز دیده‌ی جه‌یرانش
بگنۆ وه‌ده‌ست ناشیی سه‌ییادی
نابه‌له‌د جه‌ باز خاتر ناشادی
بئ لانه و قوشخان ئه‌بله‌ی نادانی
خه‌رموهره نه‌ جای دانه‌ی لال خوانی
به‌ته‌ره‌ف کـــــــــــــه‌رو باز ته‌رلانم
[بوزو و بینی!] لانه و قوشخانم
همه‌! شکار هم سه‌رده‌نه‌چییر بو
بئ که‌در و قیمه‌ت خان و وه‌زیر بو
چون عوقاب خام هه‌نی بنمانو
ته‌جره‌به‌ی که‌بک که‌شف نه‌زانو
(خالص) جه‌ی بابته‌ ده‌روونش خارهن
باز تۆرش که‌رده‌ن ناشیی شکارهن
گۆش مه‌دو وه راز نادانان دیر
ده‌ورش بی‌داده مه‌گنۆ جه‌ سیر

-۹-

(۱۴۰/ف)

جه‌ تۆی دل سه‌ردا

دیسان ئاره‌زووت جه‌ تۆی دل سه‌ردا
خه‌یالت ئه‌هیر نه‌جه‌سته‌م وه‌ردا
ئیش گیانکی‌شان مه‌رده‌ن خه‌به‌ردا
میراو سه‌رجۆی ده‌روون هوونرین
خه‌ریکه‌ن وه ده‌ست شه‌لکه‌ی سه‌راوین
وازو که‌شت به‌رز شادیم خه‌راو که‌رد
تاسه‌ت تاس وه‌نم گییج سه‌راو به‌رد
ته‌بدیلهن ده‌وقم وه خه‌رمانه‌وه
دایم هه‌رس هیجر وه چه‌مانه‌وه
ره‌نگ زایه‌له و ظوالم جه‌ور دووریتنه‌ن
ژه‌نگ نک به‌سته‌ی بئ سه‌بووریتنه‌ن

24

پهستی سہختی بہخت پیتم ناشکارہن
 پہر پای دہلیل پای راویارہن
 نہ کہس کلید حوجرہی دل پیشہن
 نہ کہس باخہ بہر جہی ئیش و نیشہن
 سا مہر ئہو سانیع بی شومار صنعت (۱)
 سہرمہشق عاشق کیشابی پہرگار
 جہ حاصل واصل کہرؤمان دلشاد
 وہرنہ (خالص) فہوت عومر تو زیاد

- ۱۰ -

ئیمشہو خہم وہنہم تیپ ئاراکہردہن
 غارہت یانہی شہوقہ کہم بہردہن
 کہیفم بیکہیفہن تالانش بریان
 بارخانہی ذوقش نہ بیخ بارکریان
 دل مہلول بییہن شادیش بہ تالہن
 ئہحوالہم بیحالہم بیحالہن
 دہماخہم ناچاخ چاخ دوماخہن
 ہوشم بی گوشہن فامم دوستاخہن
 نہیچی فیڈاتم وخت نہواتہن
 با بہیو صہدات سہرم نہ راتہن
 ئہو مہقاماتہی بہ ویت مزانی (۲)
 لہنجہ [مورسیش!] وہ ئہرواح مستانی
 سابکہر ئاغاز وختہم درہنگہن
 دل بتاوانہ ئہر صہد لہ سہنگہن
 جہ تاوی تاوان ہیچ مہکہر دریغ
 لہرہی نہواکہت بوران بو چون تیغ
 بہل بہ یومن تو فایدہ دہرؤ
 پہی حال (خالص) مہنع ویش کہرؤ

(۱) ئہمہ لہ دہقہ کہدا وا نووسراوہ بہلام رہنگہ ہلہی نووسہر بیٹ و راست وایہ (...سانیع صنعت بی شومار) بیٹ.

(۲) ئہم نبوہ بہیتہ لہ دہستخہ تہ کہدا نووسرابوو: ئہو مہقاماتہی مزانی بہویت، بہلام بہہلہم زانی وک سہرہوہ نووسیم.

نوور شہو دینش وہ دنیای بی پؤ
 جہی گشت عیصیانہ ئینصافی دہرؤ

- ۱۱ -

(۱۴۲/ف)

ئیمشہو دیارہن بلتیسہم سہندہن
 کوورہی نار خہم دہورانم تہندہن
 ئاہییر وارانہن وہ دہورانمدا
 گرہن وہ خہرمان بی سامانمدا
 کلپہ گرہن دل وہ مہحالاتش
 نہک ہر مہحالات جینس مالاتش
 یہ کی بو بہیو وہی ہاوارہوہ؟
 وہی ہاوار سہخت کہس نہ دارہوہ
 مہر ہر تو ساقی فی فکری وہی حالہت
 بکہری وہجام دہست و پیالہت
 رہشحہ نہو بادہی صاف بیگہردت
 برپیزی نہ حہلق بہندہی روزہردت
 خاموش کہی ئہی نار چون نار خہلیل
 وہ عہطای عہمیم بی ہمتای جہلیل
 صہد جار وہسہرگہرد دہست و بادہت بو
 ہہزار گیان پیشککش لہوح سادہت بو
 وہ قہترہی عہرہق ئہو پیالہکہت
 (خالص) چاکیر بو نہو دہرمالہکہت

- ۱۲ -

(۱۴۳/ف)

سہرعیل تو سوورباش خیل دلانی
 باخہ بہر نہ حال دل خجلانی
 مہمور فہرمان رہزا و رہحمہتی
 نہک باعیس وہ ئیش سزا و مہینہتی

صهد بئى باره وەر دل بئى حاصلم
منيش هم داخل خيـلـخانهـى دلـم
ئەر خيـلـ مالـاتـش بشـوـ وە تالان
پهـرئـ توـ عـهـبـهـن پهـى من شهـونالان
ئەى هەر دده و ههوار ئەى مهـحالانـه
بهـد مهـنزـلـتـيـوهـن پهـى ئەى خيـلـاتـه
مافهـتهـش ماچيـى وە دەست کاليـيان
دەست خاليـى مبي چون دەست خاليـيان
وہ دەست خاليـى ياراي بهـو مهـنزـلـ
سەر ئەفگهـندهـنى دەست پاچە و خجل
موسـتـهـوفـيـى ديوان دهـفتهـرت وانـو
حيساب مالـات سوورباشيت زانـو
حاکمهـکەى عهـدلـهـن خهـبهـر مهـپهـرسـو
جە باسى خواسش کوان ملهـرزـو
دهـغـيـلم ئامان سوورباش دلان
هـوـشـت وە خيـلـ بـوـ جە گشت مهـنزـلان
مالـات نهـکـا قـرـ خيـلـ پهـراگهـنده
نهـپـاي ئەو ديوان بوى شهـرمهـنده
دهـستم دامانت زينهار صهد زينهار
وہ ههواى نهـفس دل نهـکهـرى کار
نهـفس هەر ئەو نهـفسهـن وهـختـى کهـرد ههـوا
پهـى دانهـى گهـندم وئيش کهـردش رسوا
فـرـئـ نهـمـاـوى دهـولـهـت بابا
بهـکـسـان بدهـرـو وە باد فهـنا
با وجـوـود ئانه پاک له دهـولـهـتم
وہ بئى دهـولـهـتيـى کيـشـان خهـتم
وہرنه شهـباشيت دؤستـيـى کهـردم
بهـکـجا پهـى بيـشکـهـش ئاماره بهـردم
جە بئى ئينصافيـى بئى مووچه و بهرات
بيـشکـهـشـش بهـرـو هـيـچ نهـدا خهـلات
ئيسـه کاکه دل زهرهـر ئاوهـردەن

خاطره کهش نالا په شيمان وهردەن (!)
هاومالان بارکهرد يوان بههوار
ئيد بى باره وەر دەست پاچە و زگار!
تالان تالانن نه گشت سەر ديار
وہى بارخانه وه جەى کۆنه ههوار
مه ندهن خه فه تبار وه بئ پاو و دەست
وہ بئ هاز و هيز نه پرووى سهر زمين په ست!
نه کهس شناسو نه ئيلتيماسهـن
نه پهنا و پهردە نه حاشا و باسهـن
نمەز چيش کهروو نهى خهوف و ئەنديش
خو مهـرگيش نييهـن باوهـرـو پهـى وئيش
سهرعيل سا شهـرمـت نهـى ماجهـرا بو
نهـى موعامهـلهـى نهـفس و ههـوا بو
هـوـشـت وە دهـولـهـت ميـزان عـيـلـ بو
نهـوا وە ههـواى نهـفس پاشـيـلـ بو
مهـنزـلان سهـقـيل ههـوار ناساز بو
بئى نهـوا زهـرهـر رسـوـاى طـراز بو
(خالص) ئەى وه صيهت پهـى وئيش ناوهـردەن
وئيش نه دەست شيبهـن بهـل پهـى تو کهـردەن

-۱۳-

(۱۴۵/ف)

خەم دەورانم تەند ئەمەز يە چيشهـن؟
دايهـرهـى دهـوران دهـروونم ريشهـن
چون بوتهـى زهـرگهـر مجـوـشـو نهـ کـوـل
گلش چـل مـسـدـو نهـ دهـوران دل
فهـلـهـک هم کهـلـهـک خهـم پيـم رازنـاي
شـابـاز شـادـيـى دل پهـروازنـاي
وارانهـن ياران خهـرواران خهـم
پهـى جهـستهـى خهـستهـى پر ئيش ماتەم
سا دهـى فرصهـتهـن نهـردت بشـانه

هەر سزا دەر پێم گیانم بستانه
 ساقیی تویش نهی دهم وه ئیحسان ویت
 باوهر باقیی دهی وه پیاڵهی ویت
 له برتیز بۆ قهدهح کیشۆ وه سهردا
 وه یاد ئهو کەس درنهی خهیبهر دا
 موطریب نهغمهی نهی چهنی سهدابیی
 وه نهوای شییهرین به وهی ناشنایی
 سهمتوور وه صفو لجال حهزین دلانان!
 قهدری بوانه پهی حال نهزانان
 دهرویش کهف وه دهف پۆست پاسهوه
 [او ماس فیش بهره وهرووی باسهوه!
 با دهنگت بهیۆ وه دایرهوه
 خاص جهستهه بنیی وه ئاهیرهوه
 بلئی وه ئاهیر شیخ کهرد تهواسا
 قورئان سوچنا زونار شناسا
 ئاخرنهی (خالص) پهشیوهن حالش
 خال خالخاصان ویران کهرد مالش

-۱۴-

(ف/۱۴۶)

خالت خاص خالهن خاص پهشیوم کهرد
 خاص خاص خه مانم وه خه یال ئاوهر
 خاص بی خه یالتم خاص کهرد خه یالت
 رسوا و ساده لهوح پهی نوختهی خالت
 هه راسان بی هه رس زولفان تالت
 دل مه لولول و زار شهوق جه مالت
 تا قهت کهردهن تا ق تا ق ئه پرووان
 مهست (لا یعقل) سهرای له پرووان!
 چاوه کهم - چاوم! - بینایش نه مه ندهن
 ئه مه ندهن زه ره جه وه زه رده خه ندهن
 سه وگه ند به و سورمه ی پای موژهی ئه لماس

29

دل فاربخ نییهن ساتی جه وه سواس
 هه رچهند تو مه یلت چه نیمان جیان
 دهروون وه په یکان دیدت پیکیان
 تا (یوم المات) نیشته ها نه جه رگ
 نییهن خه لاصیی نه زاوهن وه مه رگ
 جه و بۆنه دل وهش جهی تیر و نیشان
 سه وقاتهن په ری شار خاموشان

-۱۵-

(ف/۱۴۶)

ئه ری هه ی دلهی خاتر نه خه م ته نگ!
 بی شادیی و بی ذهوق وینه ی سیاسه نگ!
 یه مه ردهت مه ردهن وهی ته ور ریشه نی
 یا کۆست که فتهن پر ئه ندیشه نی؟
 پاسه مه علوومه ن دپوانه ی سه رشیت
 په شیمانه نی جه کردار ویت
 جه کول مگیرۆ نه زاوهن مه ردهن
 وه کۆ میاوۆ په شیمان وه ردهن؟
 باره ن بارخانه ت مشۆ وه مه نزل
 مایه ت نارپه وان دهست پاچه ماتل
 پارچه ی شاره که ی خاموشان ماوا
 ماوای گرده کهن صوب یا خوژئاوا
 هامسه ران نه و جا بساتی داران
 هه رکهس مایه بی په ی وئ مداران
 نمه ز من و تو مایه مان کامه ن
 کامین مایه مان په سه ند عامه ن!
 ئه ری هه ی به دبه خت ته دبیرت چیشه ن؟
 من په ی ئه ی سه فه ر خاترم ریشه ن!
 سه راف بازار پتغه مبه ر ویشه ن
 ئه ر هه ی رووسیا جه وابت چیشه ن؟
 نه خه جاله تیبی خو نییه ن عارت

30

ئاخركۆياوا قەدر و مىقدارت؟
چەند جار واتم پىت، چەند جار دادم كەرد؟
فايدەش نەوى سەختتەر وىت جە بەرد!
سا ھەر خەيال كە پەي كارى كەردەت
جە دەست بەرشىيەن خاسىيى ويىبەردەت
(خالص) مەتلەبت نەكەمەند بەرشى
بىنايىت كۆر بۆ، تازە مەكۆشى؟!

-۱۶-

(ف/۱۴۸)

سەرورەكەي خاص رووى دەشت مەحشەر
شەفاخوای زومرەي عاصيان يەكسەر
شەرىف كەردەي ذات يەكتاي بىتەمتا
شای تاج لەولاك وەحدىيەت ماوا
ھەر رووسىيای جەمەچ چەند يارانم!
باركەفتەي رەحىل سەر ھەوارانم
دەست كۆتا و پا لەنگ بىنايىم كوورەن
شەرمەندە و سەفيل ھەوارگەم دوورەن
ديارەن دەوران كۆچم نە كارەن
ھەرچەند بار سەنگىن چار ناچارەن
لابەستەن ئەي كۆچ مېۆكەردەنش
مەنزىل وە ياتاخ فانىي بەردەنش
بەلئى كىردارم چون بى كىردارەن
زاهىر ھامسەيا چەنەم بىزارەن
سا چون خەجالەت لاي ھامسەرانم
زار و پەشىوحوال سەر ھەوارانم
وە كىردەوہي وىم نىگا مەكەر پىم
خەجالەتیی وىم كافىيەن پەرىم
ھىچ خاسىيى نىيەن باروو وە شەفات
بار خەجالەت ماوہروو وە لات
ئەي خودا سا مەرگ چىشەن دەستەلات
كى وە خەجالەت ياوان وە خەلات؟

(خالص) يانە وىران كەر بەويت
ئىسە چىش ماچىي دىوانەي سەرشىت؟!

-۱۷-

(ف/۱۴۹)

چمان ديارەن شادىيىم تۆر كەردەن
خان خەم سوپاش ھىرش ئاوردەن
فەلەك ھەم كەلەك چەپگەردىي بەستەن
پەي كەچىي بەختم ئاواتش واستەن
موطرب بەگ ئىمشەب چەنىم بسازە
وہ شەوقەكەي وىت دەمى بنوازە
ئەر سەد بەزمەكە بىساتش جەمەن
ئاخىر شىفای خەم نەواي ھامدەمەن
ساقىي ھامدەمىم مەعدوور بدارە
تۆيش ئەي ئىحسانە پەي وىت بكارە
بەلەك جە نەواي شەكەر رىزەكەت
نەو سەداي شىرىن شادىي خىزەكەت
فەلەك ئەو كەلەك بەستەي تاي نەيرەنگ
لادەرۆ ئىمشەو لە ئىمەي^(۱) خاتر تەنگ
بەرۆش پەي كەسى جەو حال نەزانان
تا بەلكم بەحال ئىمە بزانان
(خالص) خەمەكەت ئىمشەو خاص مەستەن
مەستىش نە ھەواي (يوم الست)ەن

-۱۸-

(ف/۱۴۹)

سای سەھەند سەنگ
صوبىحدم وەشەن نەسای سەھەند سەنگ
بەلام بەشەرتى رەقىب بەدەرەنگ

(۱) لىتەردا دەپى سووك بىكرىت و وەك (لىمەي) بخوئىرتىتەوہ.

نه گنۆ [نه وه ندت!] صهه هه زار فه رسه ننگ
چه نی دۆست ویت بنشییای وه شاد
ویه ردهی ســــالان باوه ری وه یاد
گا نیاز جه تو گا ناز جه دولبه ر
تۆ په ی ئه و سۆزان ئه و جه تۆ به تهر
هه ر تاکه عومرت یاوا به ئه نجام
جه سای ئه و سه ننگدا بویارای ئه بیام
ئیده ن سه رمایه ی ئه ی دنیای فانیه ی
ما باقیی پووچه ن هه رچیو مزانی

- ۱۹ -

(ف/۱۵۲)

دیاره ن ئیمشه و خه م زۆر ئاوه رده ن
شای شادیم فیرار ئیختیار که رده ن
سه متوور هه وای که لله م سه ر شاره ن
ذه و قم تۆر که ره رده ن چارش ناچاره ن
سا ده رویش به و عه شق بارگه ی شای نه جه ف
باره بده ره که هه ف نه رووی ده ف
چونکه دلله که زه لیله ن نه خه م
که زه ی که هه ف و ده ف نافیه نه جه ی ده م
به لکه م ته سه کینه ی په ریش بۆ حاصه ل
چییه نه زیاتر نه خه م نه ده و چله !
جه زمه ی هه م سه ران به زمشه ن جه مه ن
کووش گنۆ ئیده خه ریک خه مه ن
که رده ن وه عاده ت دپوانه ی په ر نیش
به زم عه ی ش ویش مه شینه و به ویش
نه ز هه م خه ده ننگ کام نیگا لیشه ن؟
جه ده ست کامینه خه ده ننگ دلریشه ن؟
به زمه که ش که رده ن وه ماته مه خانه
سازبای ته بعش موهر خومه خانه
(خالص) با وه سه و به زمه که ت جه زمه ن
نه په ی خه م موخلیص وه لای تۆش عه زمه ن

به ل په ی شادیی و ذه و ق مه گیران بیسات
ئه ر په ری خه م بۆ کۆ میو وه لات

- ۲۰ -

(ف/۱۵۳)

ساقیه ی بۆ به عیشق پیاله و ده ستت
وه نیگای شیرین چاوه که ی مه ستت
که ره م که جامی وه رووی نازه وه
حه قیه ی به خشه و وه مه جازه وه
من هه ر غولامه که ی پیری مه یخانه م
کوشته و سووخته ی جام مه ستانه م
ئه ر صهه موفتییه ن بکه ران قه صتم
من مه یخواره که ی رۆز (ألستم)
بیزارم نه زوه د ته قوا په رسته ن
مایلم وه دینه مه یخانه ی مه ستان
ته نیا خاله که ی گونای یاره که م
سه نده ن جه ده ستتم ئیختیاره که م
هه رکه سه ی مه یلش نییه ن به و خاله
ئانه که افه رده ن دینه ش به تاله
گیسووش سه رمایه ی مایه دارانه ن
سیاش رۆشینه ی دل بیدارانه ن
(خالص) بۆ وه فیده ی نوخته ی خاله که ش
بۆ وه پاسه بان هه وشه و ماله که ش

- ۲۱ -

(ف/۱۵۳)

من ده رویشه که ی بۆ ته کیه و عه سام
بۆ ئوستا و مورشید هیچ که س نه ناسام
وه عظ و فه توازان، عه مه ل نه که رده م
[رواس پر فام پی چشه!] مه رده م

گیروڊهی قوللهی نه زازبله کهم
 پابه ستهی زهلیل تای خه لیله کهم
 بازیمی وهردهی دهست ئه ماره م
 رابه ندی شه شده ر بیهن دوو چاره م
 سا دهر ویش ده خیل په شیمانی مهن
 ئه ر صه د که ئاخر زینده گانی مهن
 نه ته ئشیر جو ش سو ز دلله ی پاک
 جه قانیعی وهقت ریا زهت نه خاک
 هیمه تی به و عیشق شای دهر ویشان
 باوهره په ی خاک جه سته ی دلریشان
 به ل ئیمه ش گیرو ئه و ئه ته ئشیر
 که ره م بی شو ن به خشو ته قصیر
 (خالص) ته قصیرش خاص بی شو مارهن
 به لی ئومیدش عه فو غه ففاره ن

- ۲۲ -

(۱۵۴/ف)

دیده کالانه ن.....

سالار سوپای دیده کالانه ن
 نیم نیگاش قه تال په شیتو حالانه ن
 یه غما که رده ی فام دلزو خالانه ن
 خاپووری یانه ی مه جنوون به ختانه ن
 باعیس سزای زامهت سه ختانه ن
 نامه ی فو... چند که سان وهنده ن
 باج نه شو خه که ی ئه رمه نیی سه نده ن
 شیخه که ی سه نعان وه خه مگینه وه
 په ی دینش نییا دهست وه دینه وه
 پاسه مه علوومه ن ئیمه ش چون یاران
 مسپارووت وه دهست سوپای په ژاران
 نیشانه ی مه ودای خه تهرناکه که ش
 صوفار موژده ی دل پی چاکه که ش
 تا په ر نیشته نه جهرگ خه مان دیده که م

سه رکه رده ن زووخاو که س نه دیده که م
 مه ر ویش حه کیم بو به ر ئاروش وه به ر
 وه رنه ئه ی شیفا که فت وه رو ی مه حشه ر
 (خالص) بناله ناله ت ئه شه ردا
 زاریکه وه ی ئیش زام خه ته ردا

- ۲۳ -

(۱۵۵/ف)

دیسان خه یالت نه دهر وون سه ردا
 نی شش نیش سو ز نار سه قه ردا
 قرچه ش قرچه ی گوشت بریان بی زنا
 بیللا هه ناسه م مه حشه ر خیزنا!
 چون گه ی ئه خگه ر ته وه ن تاوانه ن
 تاویای تاوش سه ننگ شکاوانه ن
 کزه ی دهر وونم صه د فه رسه خ مشو
 عه جایب ئیدهن نه یاوان وه تو!
 چیش مبو جه فه یض نوور جه مالت
 یاد که رمی جه سای گو شه ی خه یالت
 وه ئه نفاسی خاص مه سیح ئاساکه ت
 ته سکین ده ی ضه میر ویت شناساکه ت
 به لکم کزه و سو ز ساتی خاموش بو
 تا (خالص) ته مای موژده ی سه رو ش بو!

- ۲۴ -

(۱۶۴/ف)

ئه ر دۆسته که ی ویم مایل بو وه ی کار
 که روون ئیختیار بتخانه و زونار
 هیچ باکم نییه ن نه (یوم الحساب)
 کی مه گیرو لیم خیطاب و عیتاب؟
 به و بتخانه وه بو به و زوناره وه

بهو هه‌وای ده‌ماغ فتوای پاره‌وه
 مه‌که‌رۆ سه‌یران ته‌قوا په‌رستان
 سه‌رئه‌فراز نه‌ جه‌مع زوناره‌ده‌ستان
 ئه‌ر بێ فتوای دۆست روو که‌رده‌ن نه‌ خاج
 حاجییان نه‌دین مه‌که‌رام ئی‌خراج
 ئه‌ر جه‌ دانه‌ی خاڵ یارم مویه‌رۆ
 فتوای دل نییه‌ن نمه‌ز چیش که‌رۆ
 پۆسه‌ موینوون فتوای موفتییان
 په‌ی فتوای یار بۆ جه‌ رای حه‌ق جییان
 سا خاص هه‌ر پاسه‌ن نه‌حوو سه‌رفتان
 ئی‌شنا عه‌شه‌ر عیلم ته‌مام سه‌رفتان
 بیه‌خشان وه‌ تایی زولف یاره‌که‌م
 یاره‌که‌ی عه‌زیز خۆش ئه‌تواره‌که‌م
 بێ شه‌وق دانه‌ی خاڵ عه‌مبه‌ر بار
 عیلم‌شان پووچه‌ن نمه‌یۆ وه‌ کار
 (خاڵص) خه‌یله‌نێ یارت غه‌مخواره‌ن
 قازیبی رۆی حه‌شر [یه‌قین!] موختاره‌ن
 که‌ی [درنده‌ی!] نه‌ده‌ست
 رۆی (یوم‌الأسّت)

- ۲۵ -

(۱۶۵/ف)

مه‌لا کولاه... ..

مه‌لا زامانم جه‌ نوکولاه
 دل وه‌ نیش خار خه‌مان خه‌لاه!
 طه‌لا وه‌ طال بی وه‌ طه‌ل طه‌لاه!
 که‌فتان و خه‌زان سه‌ر وه‌ دامه‌وه
 دیم وا دیم وه‌ بان زووخ زامه‌وه
 قرچه‌ش قرچه‌ی گوشت که‌باب بیزنا
 خه‌زانان صیفته‌ش شه‌وقش ریزنا
 ده‌یسان پیکهای مه‌ودای موژان بی!

ژان موژانش ئامیته‌ی ژان بی
 گلاره‌وشه‌ن نمه‌بۆ ساکین
 [ریزازه‌ش تک تک و دامن خاوان!]
 نه‌ی به‌دبه‌ختیه‌ نه‌ی وه‌رین ده‌مدا
 دل جه‌ زام ئاوه‌ر نه‌ی وه‌قت خه‌مدا
 مه‌لا په‌ی به‌ختم کیتاب نیگا که
 نه‌حسیی ستاره‌ی (خاڵص) جیاکه
 هه‌ر یه‌ند به‌دبه‌خته‌ن جه‌ی راگوزه‌ردا
 مپیکیۆ و خه‌یزو وه‌ رای خه‌ته‌ردا!

- ۲۶ -

(۱۶۶/ف)

موطریب نه‌ کۆنی مه‌ر سیاسه‌نگی؟
 من وه‌ی حاله‌وه‌ تۆ به‌و بێده‌نگیی!
 با به‌یۆ سه‌دات سه‌رم فیدات بۆ
 ئه‌روام وه‌ پێششواز گه‌رد پای پات بۆ
 ئاخه‌ر ئه‌و سه‌له‌لای ده‌وای ده‌رده‌نی
 په‌ی ئیمه‌ نه‌بۆ هه‌نی په‌ری که‌ی (!)
 ساقیی مه‌جلیسم خاص پر شه‌فافه‌ن
 ئینتیظار وه‌ جام وه‌ باده‌ی صافه‌ن
 سا پرکه‌ر فنجان وه‌قتش زه‌رووره‌ن
 دل هه‌وا سه‌نده‌ن ده‌ماغش سووره‌ن
 گا هه‌وای نه‌وای سوور خه‌یالشه‌ن
 گا ته‌مه‌ننای سه‌یر زولف و خاڵشه‌ن
 هه‌رکه‌س نمه‌بۆ دوو کار وه‌ یه‌ک بار
 نه‌ئید ته‌مامه‌ن نه‌ ئه‌و پایه‌دار
 (خاڵص) ئه‌ی دلّه تۆ که‌رده‌ن ماتم
 نه‌ به‌ ئید یاوای نه‌ له‌و خاترجه‌م
 سا هه‌ر بگه‌روه‌ په‌ری به‌خت ویت
 دلّه‌ی کۆسکه‌فته‌ چه‌ کارێ که‌رد پیت!

(۱۶۶/ف)

تووتیبی دوامای جامپا وه دامه وه
 سهر وه سهودای فیکر پوخت و خامه وه
 تهعلیم ئوستای تهزهلییش وهردهن
 جه و بونه تهرک تهبع جینس ویش کهردهن
 منیش نه و تووتیبی پهس نمای جامم
 پابهسته و سهرشار ناپوخته و خامم
 تهعلیم ئوستای تهزهلیم وهردهن
 سا خیلافهن تهرک نه و عادهت کهردهن
 مهست دیدهی مهست سیاسه وادم
 ... فهرمای فام پیر ئوستادم
 کهی خالّ قه ترانم
 راز جگهر بوربانم
 دوعای ئید که حالّ پشیو بیو ئاما (!)
 کی دارۆ ته ماما به یۆ وه دما؟
 هیمه تهن یا دۆست شای تاج له ولاک
 ماهیدهشت ماواه یه قه ی ئیحسان چاک
 دهستگیر نه حوالّ په شتیو حالانی
 رۆشنیی چرای دلزو خوالانی
 مهیل که ره وه دلّ مه یلش ئیخالصه ن
 هرچهند رووسییا و پر ناس پاسه ن
 ته مه نناش وه جام ساقیی و پیالهن
 هه واش وه شیفای سه یران خالهن
 بۆ به عیشق ذات ته جه لالی سینا
 به نه نوار خضر راگه ی نابینا
 هرچهند رووسیای پایه ی میزانم
 سهر نه فگهنده و خوار نه حوالّ نه زانم
 هیمه تی باوهر دلّ په نه ش بۆ شاد
 خه وف رۆی مه ردهن باوهرۆ وه یاد
 چینه زیاتر نه بۆ خه جه جالته

..... زولم و ضه لالهت
 به لکه جه دیوان هاها ی مه حشه ردا
 نه سۆچیۆ جه ناو نار سه قه ردا
 ئهر نهوی باعیث نهی ستاره و بهخت
 (خالص) مولازم شه یطانهن وه جهخت

له كه شكۆله كهی مامۆستا ئیسماعیل سپیداره بییدا ههوت پارچه شیعر به ناوی (حهسهن) هوه ههیه،
ئیتتر ههچگی له سه ره نه نووسراوه و، نه نووسراوه ئهم ههسه نه کیتییه، كه سه ره نجی سه ره چاوه کانی ش دده بین
چهند ههسه ن ناویکی شاعیرمان هه ن، له وان ه:

- ۱- مامۆستا مه لا ئه بویه کری موصه ننیف (حهسه ن).
- ۲- شیخ ههسه نی دهره هه ردیی.
- ۳- شیخ ههسه نی مه ولا ناوایی.
- ۴- شیخ ههسه نی سازانیی.
- ۵- ههسه ن سووتاو.
- ۶- ههسه ن کۆر.
- ۷- ههسه ن و ئامینه.
- ۸- شیخ ههسه نی کانی بی -ههجرانی-.

به لام كه ده گه رتیینه وه بۆلای شیعره کان نازانین شیعرای کام له م شاعیرانه یه. ئیمه ییش له م هه له دا ئهم
شیعرانه وه ک خویان بلاوده که یینه وه، به لکو له داها توودا یان شیعرای دی، یان زانیاریی وا دهریکه وئ
بۆمان روون بییتته وه شیعرای کتین.

دبه ی ئه وه ییش بلتیینه وه كه شیعره کان هه ره ئهم نوسخه یان له ده ستدایه و ئه مییش باش ناخو تیرتیته وه.

-۱-

(۵۱/ف)

ره قیب خهسته بو... ..

ره قیب ئه ندامت جه دهره خهسته بو
ره قیب زبانت جه غه م به سته بو
ره قیب چار ئه عزات مارانگه سته بو
ره قیب رووگه ردان دهرگای داوهر بای
ره قیب بی نه صیب یار و یاوهر بای
ره قیب هه ق کارئ په نه ت بنمانۆ
ئه فـلاتوون ده وای دهرت نه زانوۆ
ره قیب جه هه جران زامت کاریی بو
مـودا وای دهرت نادیاریی بو
ره قیب تا زینده ی نه نیشی به شاد
ره قیب سه رمایه ی عومرت شو وه باد
ره قیب کرده ی تو بردی شه ی تان بو

سه ره تا پای ته نت به کۆی زوو خال بو (!)
رسوای عالهم بای تا رو ی مه رده نت
ته وقی جه له عنه ت شو نه گه رده نت
ره قیب دل شووم، دل جه سته م که یل
چه شته ن چه نی کار ئیمه و له یل!
مه ره تو زام عیشت دهره نه کیشان؟
نالینت نه بی چه نی دل ئیـشان!
من دهروون پر هوون دل جه سه ودا ی له یل
له یل دهریاره ی من خاتر که یل مه یل
ئه ی لۆنگ عوربان په ی له یلم پۆشان
مه ی به یار ره نگینم نۆشان
ئیسته مه ست جام هه شق له یل جه سه ره
دل جه منامین نه دارۆ خه به ره
بیـباکم جه تیر تانه ی زه مانه
راز نیک و زشت خویش و بیگانه
به ئیـخلاف روحم که رده نم [طیفل!]
خاترم زنجیر که رده ن له یل به مه یل
دل به وه فای له یل جام مه ینۆشان
به رگ جه فا و جه ور جه هه جران پۆشان
ره قیب ئه ره تو خه وف رو ی مه حشه ره پیته ن
نایره ی دۆزه خ سه قـه ره نه ریتـه ن
(حهسه ن) چه نی له یل عامه ن وه فاشان
تو په ی چیش به ی ته ور مه ده ی جه فاشان

-۲-

(۵۲/ف)

ره عنای شیرین خال
شای شیرین ئه نداز ره عنای شیرین خال
شو خ شاپه سه ند، عه ین دیده ی غه زال
له یل سایه دار، قه یس غه م خه یال
ئه ره باوه رداری نازدار دلـبـه ره

سهوگه‌ند وه به‌یزای خورشید خاوه
 هه‌ر تا زینده‌بام نه‌فسه‌س یارم بۆ
 هیچ حاشام نییه‌ن جه غولامییی تۆ
 سه‌ر و مالّ یه‌کسه‌ر [طفیل!] راته‌ن
 سوورمه‌ی بیناییم خاک پالاته‌ن
 خه‌یالم ده‌ردم رازم نام تۆن
 جه تۆ زیاتر - گیانم - که‌سم کۆن؟
 شنه‌فتم به راز ره‌قیبان سه‌رد
 مینای خاترت زه‌ره‌ گه‌رتنه‌ن گه‌رد
 یه‌عنی من خه‌یلئ ناسزام که‌رده‌ن
 - دووریا - نام تۆم من وه‌یاد به‌رده‌ن
 شیرین سه‌وگه‌ندم به‌ ئایه‌ی که‌لام
 به‌ سی جزمه‌ی قورئان به‌رات و ئه‌نعام!
 به‌ نوور جه‌مال سه‌یید موختار
 به‌ زات بی‌چوون بینای کوردگار
 به‌ ره‌وضه‌ی ئه‌عظم یاگه‌ی ئومیده‌ن
 ئه‌ی حه‌رفه‌ جه راز به‌نده‌ت به‌عیده‌ن
 چونکه شه‌ر ئه‌ندیش دايم شه‌روازه‌ن
 کارشان به‌دیی پیشه‌ش غه‌مازه‌ن
 سه‌د هه‌زار له‌عنه‌ت جه کارشان بۆ
 جه فیعل و ئه‌توار کردارشان بۆ
 زه‌لیل و زاریان ده‌ست به‌ زامه‌وه
 نه‌ هیجران سه‌خت بی‌ ئارامه‌وه
 زوبانش به‌ند بۆ جه‌ واته‌ و رازان
 کۆتا که‌ره‌ف واته‌ی غه‌مازان
 شه‌ه و تا ره‌ دايم بنالان جه‌ ده‌رد
 به‌ وینه‌ی (حه‌سه‌ن) روخ جه‌ هیجران زه‌رد

-۳-

(۵۴/ف)

میرزام دانا بۆ... ..

هه‌رکه‌سه‌ی عارف بینا و دانا بۆ

ئه‌ر زه‌ره‌ جه‌ عیلم که‌مال دانا بۆ
 جه‌ زه‌نان دوور بۆ تا ته‌وانا بۆ
 راگه‌ی راستش ویش نه‌که‌ره‌ غه‌له‌ط
 مه‌یل نه‌دۆ به‌خالّ زه‌نان بی‌ شه‌رت
 په‌ی چیش کارشان بی‌ مه‌جازیه‌ن
 ئه‌ر مه‌بی فیداش لی‌ت نارازییه‌ن
 زه‌نان ئه‌ر چون گولّ فی‌رده‌وس ئه‌علا
 بالاش هه‌زار ته‌ور مه‌ده‌ره‌و جه‌لا
 چون نه‌قش چه‌نی به‌ناز برآزان!
 حاشا جه‌ دیدار گشت بی‌ مه‌جازان
 زلف‌شان به‌رده‌ن نه‌دارۆ ما‌یه
 نه‌قد گیان په‌ی زه‌ن نه‌که‌ران زا‌یه
 ... شه‌ره‌نگ شه‌هدشان ژاره‌ن
 پازشان پر ئیش چون گه‌سته‌ی ماره‌ن
 رۆی ئه‌زهل به‌شه‌وق عیشوه ئه‌ندازی
 چون طیفل ساوا مه‌ده‌ره‌وت بازی
 به‌ نیم‌نیگای ناز ئیمای دیده‌مه‌ست
 مینای خاترت مه‌ستانۆ جه‌ ده‌ست
 به‌ جادوو به‌ سیر مه‌کیشۆت جه‌ به‌ند
 به‌ زنجیر مه‌یل مه‌که‌ره‌وت پابه‌ند
 تای توغرای کلاف ته‌ذویر دل‌کیش
 مه‌وزۆت نه‌گه‌رده‌ن به‌ خاترخوای ویش
 توانا و تاقه‌ت سه‌ه‌رت مه‌ستانۆ
 ده‌رک و فام و هۆش پیت ئه‌مانۆ
 به‌ ده‌رد هیجران مه‌که‌ره‌وت خه‌سته
 مه‌بی به‌ شاه‌پن شابالّ شکه‌سته
 سه‌رگه‌ردان ده‌ور جه‌ غه‌م ماتمه‌ین
 به‌ وینه‌ی [بسم‌ل!] خاکسار نشین
 هه‌رگا مه‌علووم بی‌ دلّ جه‌ تۆ سه‌نده‌ن
 به‌ تۆردام چاره‌ده‌ور خاترت ته‌نده‌ن
 جه‌ و دما فکریّ حاصلّ مه‌که‌ره‌و

نار جۆش عهشق نه راش مه بهرۆ
 شه و نه سهر وهقت حوللهی فسانه
 بئ سووچ مه سازۆ عوذر و به هانه
 نییه نه به یادش بهین بهست و ئیقرار
 به دلّ جه دیدار تو مه بو بئزار
 زهن به له عنهت بان یه کارشانه
 دایم بئ ششه رتیی کردارشانه
 ههر شه رمه نده بان به لای خوداوه
 تاسهر چه نی کئ شیییه نه به راهه؟
 ئیقرار ویشان که ی به سهر بهرده نه؟
 که ی قانون و شهرت به جا ناوه رده نه؟
 کام نه وجه وانان نه که رده نه دلّ پئش؟
 که ی زهن مه حکووم بی به مه جاز ویش
 ههر کام بئوه فا و شهرت و ئیقرار بۆ
 داخل به له عنهت گشت ههرزه کار بۆ
 زهنگ به دنامیش نه عام زریا بۆ
 چرای رسواییش دایم گریا بۆ
 یا شا نه که شی نه رای زهن جه فا
 چونکه بئماییه نه دارۆن صه فا
 به نه فرین به د طه عنه ی خاران بان
 به واته ی سه رمه شق رۆزگاربان بان
 (حه سه نه) یه ند هیجران بئ مه جاز چه شته نه
 به زووخواو دلّ سه رتاپا ره شته نه

- ۴ -

(ف/۵۸)

زلیخام ره شته نه.....

جه مین لیکای زات سویحانیی ره شته نه
 په روه رده ی ریضوان حوژیی سروشته نه
 نه هالّ بالاش رشته ی فریشه نه
 سیاچناران [کفته ء کفت او کوش]
 چون مار ضه حاک مه غز نادم نوّش

قه طع را گهرته نه (!) جا راویاران
 بئ خه وف جه ئی عجاز ئی عازده داران
 حه لقه ی زولّف راگیرگا خه فته و په شیو
 مورغ دلّ کئ ششه نه چون طه لیسم دئو
 نکه ت ده ست دئو مایه ی مه تای زینده گیی (!)
 ده رمان عیلاج دلّ نه فگه نده گیی
 ریزه ی نه گریجان خورده ی عه قهره بوار
 نه رووی به بیضای قورص مه گهرتن قه رار
 ویش [تمهید!] داده نه مایل به غه زه ب
 قه مه ر داخل که رده نه خانه ی عه قهره ب
 چون به بیضای ضه حاک پئشانیی پر نوور
 جه صافیی پر شه وق جه [نخه ء!] غه یب دوور
 نه برۆ نه قاشان به صونع ویشان
 دایره ی دوو عه یین قه وس ناساکیشان
 چون خواس [کتف!] کیانان پئش
 نه قاشان حه بران که رده ی ده ست پئش!
 تیمر موژانان هوونر پئز قاتل
 سه ر مه ودا ره نگین به هوونا و دلّ
 بئ خه وف جه [کفت!] جه رگه ی دلّ داران
 ئۆف به رده نه دلّ جه سته ی بیماران
 عه یین دیده ی غه زال کۆزه نان به ر
 [فتان آشوا!] مه یل به شوو و شه ر
 بابا [کین!] جه هوون راویار که شته نه
 زولّم هوّلاکۆش دایم نه مشته نه
 چار حاشیه ی عه یین مینایی بلوور
 منمانۆ جه ره نگ نه بیه ضی کافوور
 سه ر گۆنا قهرمز شه فاف وینه ی گول
 شکافته ی نه سیم په ی شه وق بولبول
 بۆ مایه ی عه بییر ده ست عه تاران
 تاب حه یاتنه شیفای بیماران
 نه نف نه لفوار جه نه لماس ره سته نه

سوخته نپه ردازی مه شهووری عامه
 دهست مه دهر له من ئە عزام گشت زامه
 من ئە وند زووخاو مهینه تم وهرده
 هه ناسه م چون تهوف هه مه دیل سهرده
 سهردیی هه ناسه م مه زانیی چۆنه
 زه مه رهبر جه لاش گرهی سه بوونه
 میرزام بهو که لام خدمه تت کهرده
 من ئە وند زووخاو مهینه تم وهرده
 ساتی سه د مثقال مهینه ت نوشمه
 ئیسه نام ویم فه راموشمه
 نه داروون قابیل بشنه وی دهنگم
 به وینهی قوماش مه تای خوشه رنگم
 هوشم په رگه ندهن، لال بییهن زوان
 په ریت بهر ئاروون گه وهه ره جه رووی کان
 جه واهیر جه لای بهندهی میسکینه
 یهک دانه شه به های ولات چینهن
 میرزام جه زیده دانه که ساسه
 جه واهیر لایه ق جه واهیر ناسه
 جه لام بی قوریهن لال به های
 کهس نه ستانۆ سه د لال یهک شایی
 سامن چیش که روو خواجهی خاص نییه
 که کاک قابیل دور شوناس نییه
 میرزام هه که سهی دانه شوناسه
 (دایم المدام) بازار که ساسه
 تۆ بهو عه قل و فام عاریفانه وه
 بهو لالشناسی سه رافانه وه
 بهو مایهی شوعوور عه قل و فامه وه
 بهو سوخه ن سه نجی خوش که لامه وه
 کی شانت ته صدیع بهو که ماله وه
 بهو کان مادهن دانهی لاله وه

به مه ودای خامه ی هۆن دل وهرده
 بهندهی که مه ته رین یادئاوهر کهرده
 تا دهو مه هدی بمانی وه شاد
 (حه سه ن) غولامه ن (میرزا شیخ موراد)

-۶-

(ف/۱۵)

ره سوول نازدار

یا ره سووله لالا حه بیب نازدار
 طه بیب دارووی دهر عیصیان بار
 شه فا خوای ئومه ت رووی (دار القرار)
 ئە ی بهندهی زه عیف شه مه ندهی خجل
 به ویم مه زانووم به یه قین دل
 گونام بی پایان جه حه د وییه رده
 هه رچی تۆ واتهن ئە من نه که رده
 نار جه هه ننه م مه بو به زیدم
 هه ره به لوطف تۆ به ندهن ئومیدم
 زومره ی عاصیان گشت به تۆن موحتاج
 باجه تی ئەو شهو مه شی به میعراج
 ئەو رو جه مه حشه ره مه گیری دیوان
 سایه ت په ی ئومه ت مه بو سایه بان!
 ئومیدم به تۆن سه یید سه روه
 به خشی په نه م جامی جه که وته
 گشت گونه هکاران مه که ره ان که باب
 جه ئومه ت ویت (حه سه ن) که ره حساب

-۷-

(ف/۲۱)

سه یید سه روه.....

سالار موختار سه یید سه روه
 سولتان ئە عزم رووی دهشت مه حشه
 شه فاخوای ده ستگیر عاصیان یه که سه ره

سوار چابوک سه حرای ره ستاخیز
 خاکپای عه بیر میسک ساراپیز
 ستوون لهنگه ر قولله ی شهش جیهات
 به عه رش نه نوار لیقای به یضای ذات
 مه نازیل نه وهر د نو تاق نه فلاک
 سالیک طه ریق مه کان ئیدراک
 نادیره ی که ونه یین سه رداری زور مشت
 (وانشق القمر) [بتمای!] وه نه نگوشت
 ناو نده ی عالم کوتویخانه ی غه یب
 مه سه له ناموز! که لیمه ی لاره یب
 شای (خیر البشر) دل جه کینه پاک
 بتخانان شکن جه ی وه ی بی باک!
 به شه ره ف نامت قه رار گه رته ن عه رز
 وه بی ئیسم تو باتل مه بو فه رز
 تو ی صه در عالم (ختم المرسلین)
 نه نبیای زه مان هم ستوون دین
 خو لاصه ی که لام مووی نه عزام یه کسه ر
 یه کی هه زار بو به لکه م زیاتر
 گشت یه ک ده قیقه جه هه ر مه کانی
 په ی سه ناخوانیت به وی زه مانئ
 کول دم به نه و صاف وه صفت بساوان
 نیم عوشری به وه صف تو نمه یاوان
 ئیسه من به ی فیکر خه یالان خام
 که مال ناقیص هوش ناتهمام
 چکو ته ونای وه صف تو دارو (!)
 همد و نه نای تو به خاتر بارو
 هم چون شه رمه نده ی بار عیصیانم
 جه نه ناخوانیبه لهنگه ن زویانم
 به لئ تو سه رادر سه ردارانه نی
 ده وابه خش دهر د بییماراننه نی
 مه ره م زامان جه غه م ئیشانی

[تولای!] مورشید گشت ده رویشانی
 من خو چاره شووم که لب ده رگای تووم
 غه یر جه قاپی تو مه لجه ء نه دارووم
 ئیسه هم به نوور ئیمامان پاک
 ئه ی به نده ی مه زلووم ئیفتاده ی رووی خاک
 به موعجیزه ی دیک هاروون و مووسا
 یاوای نه قه فه س ئیعجاز عیسا!
 به (قلنا یانار) خه لیل کامیل
 باز په ریش بی به ریحانه ی گول
 به نه سرین عه یین یه عقووب غه مکیش
 به لیقای یوسف جه نوور یاوان پیش
 به جه فای نه بیووب ته ن جه راحت دوور
 به سزای کرمان دل به زام ره نجوور
 به تهنگیبه نه وقعات یوونس بی قووت!
 کیتشا جه فا و جه ور نه نه به طن حووت
 به په شیوی حال (صفی الله) حه بیب!
 غه ریب عاجز هه رده ی سه ره ندیب
 به ریزان نه شک طیفل له ب به سته
 به تاه پیران جه غه م شکسته
 به تاواز سوژ ناله ی بییماران
 به ناسوژی زام خه سته ی بیچاران
 به که چیبی گه رده وون نه سیر دلریش!
 به نه ندوی عاشق بار میحنه تکیش
 چونکه عیصیانم جه حه د ویه رده ن
 رووسییام هانام به تو ناوهرده ن!
 مهنگه ر وه عیصیان سیای روومدا
 بنگه ر وه نومیید خانه ی نه رجوومدا
 فه ردا جه مه حشه ر زه لزه لیه هه یهات
 جه ته شویش نار بده روم نه جات
 شه فاخواهیم که ر به نوور پاکت
 باجه ته تی شه ره ف تاج له ولاکت

به هوز کهوسهر وهقت مهینوشان
 دیدهی مهرحه مهت جه میان مه پوشان
 جامی جه شه راب کهوثره نوشم یو
 زله لهی مه حشه ر فه راموشم یو
 ئه ر صه د بار (حه سه ن) عیصیانش بیسون
 ئومیدش به لوظف شه فاخواهیی تون

.....

-۸-

(ف/۸۳)

ای چهرهء زیبای تو عالم همه مینای تو
 شیت والله شدم شیدای تو مهریتان آزی
 نشنیده ام اندر خطن مر صورتی چین و قطن!
 هرگز نباید در چمن سر روی بدین خوش منظری
 صورت گری زیبای جبین رو صورت یارم بین
 یا صورت درکش چنین یا ترک کن صورت گری
 (حسن) غریب است گدا افتاده در شهر شما
 باشد که از بهر خدا سوی غریبان بنگری

نه نایی

له کهشکۆله کهی مامۆستا ئیسماعیلی سپیداره بییدا چهند پارچه شاعیری شاعیرتیک به نازناوی
 (نه نایی) ده بینین، به پیتی ئاگاداری من و، بهو دیتنه ی من دیومه له ئه نجامی گه پانم به ناو
 کهشکۆله کاند، ناوی ئه م شاعیره م نه دیوه و، ئه مه یه کهم جار ه -من- ناو و به ره می ئه م شاعیره ده بینم
 و، له شاعیره کانیشی به ولاره شتیکی دیان له ده ستدا نییه له عاستیدا شتیکی بو ژبانی شاعیر بکه بین.
 کهواته ده بی جاری هه ر چاوه روان بین به لکو له مه ولا شت سه ره له لبدات و، زانیاری تازه بیته ده ست و،
 ژبانی ئه م مامۆستا گومناو دیش روون بیته وه.

-۱-

(ف/۴۳)

شیرین قه رار دا.....
 شیرین ئه ساسه ی زینه ت قه رار دا
 پروو نه تو ی خالان نه قش په رگار دا
 جه لا وه جه مین گونای گولنار دا
 ئه وه ل که مه ندان سیای ئه فعار ه رنگ
 تاتا که رد تا کیش به مه وه دای چل چه نگ
 میشکین مه هوه شان توغرای تاوس په ر
 زه وق زینه ته خش نه پای کلاوزه ر
 چون جو قه ی بورچین کلفش چین چین که رد
 میقراضیاچ پرچ پای عه ره قچین که رد
 [شوریان!] شکیان وینه ی میشک ته ر!
 که چ که رد [اقرب!] وار په رتو شو ر و شه ر
 نیا نوخته ی خال بان تاق ئه برۆ
 ئه بروان هه ردوو وینه ی مـــــاه نو
 چون خه طاط کیشا نوخته ی خال خه ط
 شیرین ته ره جه خال نوخته ی بال به ط
 ده ستت نه پتۆ نه که رده ن غه له ط
 خه تا نه که رده ن خه طاط نوخته ی خه ط
 کیشا سورمه ی ناز دوو دیده ی مه ستش
 ساودا مه ودای شه صت [کرچی!] نه ره ستش
 جه دوه ل کاری که رد صوره ت روخسار

چون گولّ بی گۆناش خاصتهر نه گولتار
 دهست ئاوهرد وه زولف عهنبه رین باردا
 بۆی میشک نافه ی ئاهووی ته تاردا
 ئه و عهتر ئه و میشک نم دا وه گوللاو
 صاف بی صافتهر کهرد جه خه یاته ی خاو
 پیتچا جه ئه نگوشت کلفش کهرد کلاف
 چون سۆنه ی سه ر سه بز وه ستش نه رووی تاف
 زولف زهنج شیرین [متلای!] زه رکهش
 بیه ن وه زینه ت ته ب ئارای مه هوهش
 دیابو خالان صنععه تکاردا
 به و ماه خورشید رووی روخساردا
 جه لادا جه مین لاجیه وهر دکاری
 چون ئافتاب نه بورج ویش کهرد دیاری
 کهرد وه قیامهت رۆی رۆژ مه حشه ر
 قامهت توولّ زه ر بالا چون عه رعه ر
 هه رکهس موینۆ دل پیتش مبو گیر
 به وینه ی له یلا قه یسش کهرد زنجیر
 چون مه جنوون ماچان هه ر یا هوو یاله یل
 تا چون قه یس نه راش گیان مکهن [طفیل!]
 دیده شان ره مه ق خال ئالاشه ن
 سه د چون (ئه نایی) نه سای بالاشه ن

-۲-

(۴۴/ف)

له نجه و لاره ی یار

کافر نه کی شۆ له نجه و لاره ی یار
 چون من کی شانم کۆی مه ینه ت وه بار
 یاشا کهس چون من نه بو گرفتار
 یاشا کهس چون من جه رگش نه بو خار
 کهس وه جه سته ی من نه نیشۆ بی تار
 ئه ری گولسۆسه ن کلاف سۆسه نی

دلوه غاره تبهر گورجیی و ئه رمه نیی
 شه هین چا ورهش باز بی کلاو
 دیده ی تو سه نده ن جه دیده ی من خاو
 کافر هه ی کافر بی دین هه ی بی دین
 نه و توولّ نازدار خه ت خال شیرین
 مه گه ر تو کافر یا فه ره نگه نی
 ئه ر فه ره نگه نی دل جه سه نگه نی
 کافر که ی چون تو بی ئینساف بییه ن
 ره حمت وینه ی ره حم ئینسانع بییه ن
 چه ند وه خته ن په رتو دیدار دووریت
 سازام به سه ودای سزای سه بووریت
 ئیسه نه دارووم ته وانای دووریت
 نییه نم تا قهت سه ودای سه بووریت!
 ژیانم جه گیان شیرین بیزاره ن
 [روحی دیدد!] من چون شه و تاره ن
 شیرینم نه دهم چون زه هر ماره ن
 قووتم ژه قنه مووت قنیاتم ژاره ن
 لیوم بار گه رته ن خوشکه ن جه حه سه رت
 روخ زه رده ن جه ده رد یه ند دای پیم خه فته ت
 تا که ی وینه ی نه ی بنالووم په ی تو؟
 تا که ی واوه یلا په ی تو واچووم رۆ؟
 تا که ی شینم بو شه وان تا به رۆ؟
 تا که ی جه هیجران بسوچووم په ی تو؟
 تا که ی داخدار بام هه ر په ی داخه وه؟
 تا که ی ئه کی شتم هه ر په ی ئاخه وه؟
 یا من جه سه ودای تو بیم سه رگه ردان
 به وینه ی مه جنوون ویتلم جه هه ردان
 ئه ری شیرین ته رز کلاف سۆسه نیی
 ره هزه ن دلکیتش داوخواز جه نگیی!
 په ی چیی خیدوخووت دایم هه ر جه نگه ن
 لاره وله نجه ی ناز مه کس به ی ره نگه ن؟

ئەگەر ناز مەكەى ناز مەكەر وە جەنگ
 ناز و نزاكەت ئەبۆ بەى رەنگ
 نازش ئىيد خاسەن وە ئەندازە بۆ
 دل چون گول ئەسسىم صوب پى تازە بۆ
 دۆست ئەو دۆست خاسەن جەھەردوو سەر بۆ
 يەككى وئىنەى شىر يەككى شەكەر بۆ
 نەك چون سەوداى من هەر دەردىسەرەن
 خدەت وە درەخت بى ساىە و بەرەن
 دىدەم! جەفاكەش جەور [بەردەى!] تۆم
 غولام ئىخلاص خدەتەكەردەى تۆم
 ئەر پىم واپى دەرد گشت روئ صەد جار
 من مەواچوون: گىيان هەر جارئ صەد جار!
 سا تۆش رەحمت بۆ مەرەتەن ئىنساف
 بىرەحمىي وەسەن، ئىنسافەن ئىنساف!
 خاسەن كۆتا بۆ بالا شوخ و شەنگ
 بەرشۆ جەلامان قىن و قار و جەنگ
 وەرەنە (ئەناىي) نەمەندەن تاقتە
 وەختەن ساكن بۆ جە دەرد فىراقت

-۳-

(۴۶/ف)

قىبەلەم نە حالەم.....

پەى چى ناپرسى جارئ نە حالەم
 پەى حالەت چۆنم شای سوسەن خالەم؟
 وە حالەت قەسەم نەمەندەن حالەم
 دەروون كووورەى نار سفتەى زووخالەم
 شەوان پەى دووریت تا رۆ مەنالەم
 ئەوئەند نالانەم نە دەرگای گەردوون
 قەد و قامەتم حەلقە دان چون نوون
 تەن خوشك و خالىي قامەت چەمىدە
 كالاوہى زانووم جە فەرق رەمىدە

57

رەنگم نەمەندەن وە روخسارەوہ
 بى دەنگم چون سەنگ وە دىوارەوہ
 ماتم، بىھۆشم، سەرسامم، لىوہ
 كەس ئەشناسۆم بە شەكل و شىوہ
 شىوہم بى رەنگەن شوخ جەمىنگول
 دىوان [مىوى نام!] لىم مەكەرەن سل
 رۆى ئەزەل دىدەم دىدەى تۆ دىيەن
 دلپىكىيائى نىش دىدەى تۆ بىيەن
 دام مەيل تۆم شىيەن جە گەردەن
 خەلاصىم نىيەن تا وە رۆى مەردەن
 درىخ جە ئەزەل تۆ نەدىام وە چەم
 ئىسە لا قەيد بىم من جە سەوداى غەم
 من پەى (۱) داخ و دەرد وەفا و بەينەوہ
 تۆيچ نى وەتەنگ [منا و مىنوہ!]
 من پەى تۆ چۆنم ئاوات بە خەتم
 تۆيچ نىت وە تەنگ مەينەت سەختم
 حەيفەن پەرتىو تۆ - شای نەونەمامان! -
 من ئەناگۆى تۆم بەى تەور پىم ئامان
 (ئەناىي) جە عەشق ئەناى بالائى تۆ
 مەشھوور بى جە عام بى وە ئەناگۆ
 شەمال دا وەباد سفتەى زوخالەش
 پەى چى ناپرسى جارئ ئەحوالەش!؟

-۴-

(۴۷/ف)

گول وە دەستەوہ.....

شەمەمەن دىم گول وە دەستەوہ
 وە دوو دىدەى ناز شوخ مەستەوہ
 دەستەگول ئاوەرد دا وە دەستەوہ
 وات: ئەى جەفاكەش داخەردەى دل

(۱) ئەمە لە دەستخەتەكەدا (پى-پەى) نووسراوہ، بەلام وا ديارە (بى-پەى) بىت.

عاشق ئىد مەبۆ چون بولبول وە گول
 وە صەد ھەزار تەرز گولان گولزار
 بەرمەيان وە بەرگ گولگۆن زەرتار
 سەوسەن و سونبول صەد ھەزاران گول
 چەمان جە دیدەى بولبول مەدەن چل
 چون [مفتلاى!] گول دلزەدەى چلەن
 فیکر و خەيالش ھەر سەوداى گولەن
 ئەر توش چون بولبول کیشات جەفای دل
 ئەنابى مەبى شاد بە وەصل گول
 واتم: ئەى شیرین سەوگەندم پیت بۆ
 فیشتەر جە بولبول من [مفتلاى!] تۆ
 چەند سالەن کیشام من جەفای بيشۆت
 کەى شەوئ تا رۆ بۆم نیا جە بۆت
 ئەر من چون بولبول تۆش مەبۆ چون گول
 جارئ وە بالات دل شاد بۆ حاصل
 شیرین جە حەیا شەرمش بەردەوہ
 جە رووی خەشم و ناز لاش لیم کەردەوہ
 وەس نییە ئەر بولبول جەفا مەکیشۆ
 بۆ خەوف نە ساي گول تا رۆ مەنیشۆ
 کەچ کەردش گەردن وە لەنجەولارە
 یانى یە بادەى عومر دووبارە
 ھان جە جورعەى جام بادەى حەیابى
 بنۆش نۆشت بۆ باشا (ئەنابى)
 شیرین خەوف مەرگ جە ویر بەردەوہ
 بە جورعەى حەیات ئیحیام کەردەوہ

-۵-

(۴۸/ف)

قیبلەم نیابۆ

دەستم بەو کەلام مەجید نیابۆ
 مەر ئەوسا مەبیل جە لام جیا بۆ

سەرم نە ساي سەنگ ئەلحەد نیابۆ
 باوہرت نەبۆئەو وەخت نە تۆى گل
 مایەى مەیل تۆم بەر بشۆ نە دل
 پەى چى [نیایم!] دینم دل بەرم
 پەى گریان وە تیغ قییمەى جەرگم (!)
 قییمە قییمەى دل ریزە ریزەى جەرگ
 تک تک مەتەکیۆ زووخواو نە رووی بەرگ
 ئەوہند تیر خار نە جەرگم دریان
 چەپ و راست بیۆن چون سیخ بریان
 ھەردوو وە تیری مەوداى خەتەرناک
 مەشانی وە خەشم جەرگم مەکەى چاک
 زایەلەم جە نەو زیاتر مەبۆ
 رۆ جە رۆ خەتەر زام بەتەر مەبۆ
 سا گولنام دیدەم پەى چى کەردەنت
 بۆ تاوان دەینم شى نە گەردەنت؟
 مەوداى تیر تۆ جەرگم شکاوان
 ئەى ھوون جە گەردەن کۆ گیرۆن تاوان؟
 [قتل کر تونى!] تۆنى خەتاکار
 قیبلەم وە ناحەق ھا کین تاوانبار؟
 جای حاشا نییەن نەونەمام نۆ
 قەتل من دەینەن نە گەردەن تۆ
 خوداوەند وەحەق زولف سیای وەشبۆ
 مەستانۆ قیصاص ھوون من جە تۆ
 یا (یوم المحشر)، (ئەنابى) دل ھوون
 پەى قیصاص ھوون دامانگیر تون

-۶-

(۴۹/ف)

سودیل کەردەن جەم.....

مەتاع ماتەم مەینەت کەردەن جەم
 [گل!] کەندەن جە بیخ کۆى خەرمان خەم

بارکهردهن قه تار جه مه تاي ماتهم
مه تا چون ماتهم په ژاره دي مه ينه ت
ئاخ و داخ و ئاه هم غم هم خه فته ت
کوځگاي مه راره ت لؤمه ي مه لامه ت
بار که رد جه شاران خواجه ي نه دامه ت
بارخانه ش بار که رد ته مام جه ولات
ئيد ئاوه رد سه وقات په ي من وه خه لات
ئوه ل که رد خه لات بالام کالاي غم
پوشا به ئه ندام بي زياد و که م
دووهم جامه ي ته ن فيکر په ژاره
ته مکين دا وه ته ن جه سته ي بيچاره
سيهم ديباي هم که رد بالاپوشم
لؤنگي چون لؤمه ي شاناه وه دوشم
تاجي جه ماتهم چون ميل مه زار
نه فهرق کاپول فه وقم دا قهرار
جه نه و بار دهرد کيشا به سه ردا
رشته ي مه راره ت پيچا به دهردا
که لپوس جه ئاه سفته ي کوي دهر وون
ميراس قه يس بي وه منده ي مه جنون
که ردش وه ده لئين ته کيه گاي بالين
په ي راحه تبي دهرد ئيش شه ونالين
جله ندي ته که نه به نه مه لامه ت
قوفل دا نه قه د تا روي قيامه ت
که شکول [حقه آه!] سياه کاسه ره ش
زنجير دهرد داد ده ستکار حه به ش!
قهرار دا په ي وه قه ت ته ناول طه عام
[مه ملوک!] جه خورش تکه ي زوخ و زام
عه صاي سياسه ت [باسم!] دا وه ده ست
هيز زانوم سه نه د، پای گوريزم به ست
پالاي نه دامه ت پابه نه د که رد نه پام
نه هات بي پاپيچ نه پام سه ره نجام

که لپوس و که شکول ده ست به عه صاوه
ته ن وه بار دهرد سه ر به سه وداوه
مه گيلووم به ي دهرد به ي ماجه راوه
گا مه شووم وه پيش گا وه دماوه
فه لکه ئيجاد که رد ئه رواح عالم
قه لاهم ئه ي به رات نويشت وه تالم
شوکرمان به ذات فه رد فرياره س
نه جاگه ي هانا وپشه ن هاناره س
(ته نايي) نييه ن ئوميدش به که س
غه ير جه ذات توبه فه ربادش ره س

هیکایه‌تی شیخی سه‌نعان

یه‌کیک له‌و بابته ته‌ده‌بیبیه جیهانییانه‌ی سه‌رنجی شاعیرانی کوردی راکیتش‌اوه و نه‌سپی بیری خۆیان تییدا تاو داوه و، چوستانه له‌ بواوی په‌ریونه‌ته‌وه... داستان و چیرۆکی (شیخی سه‌نعان)ه(۱).

ئه‌م بابته به‌چه‌ند زمانی زبندووی سه‌ر گۆی زه‌ویی گوتراوه و نووسراوه، له‌ به‌رابی هه‌موویانه‌وه فارسی و عه‌ره‌بیبیه، نه‌مه‌یش وای کردووه رۆشنییرانی کوردیش چاو له‌ گهلانی دراوسیتی خۆیان بکه‌ن و، ئه‌م بابته به‌ زمانی کوردیی بخه‌نه ناو کتیبخانه‌ی کوردیی.

خۆشبه‌ختانه یه‌که‌مجار دۆزینه‌وه و بووژاندنه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌یش به‌زاراوه‌ی گۆرانیی به‌ر من که‌وت و، سالی ۱۹۷۸ یه‌که‌م ده‌قی (هیکایه‌تی شیخی سه‌نعان)م له‌ ژماره (۵۰)ی گۆقاری (رۆشنییری نوێ)دا بلاوکرده‌وه و، دواتریش له‌ ژماره ۶۷ی هه‌مان گۆقاردا شتیکی دیم ده‌ریاره‌ی هه‌مان بابته نووسی.

له‌م ماوه‌یه‌شدا که‌ که‌شکۆلی عه‌بدولفه‌تاحم له‌لای مامۆستا ئیسماعیل که‌ریم سپیداره‌بیه‌وه ده‌ستکه‌وت، بینییم هه‌مان بابته‌ی تییداوه و، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که‌ بریاری بلاوکرده‌وه‌ی سه‌رجه‌می ئه‌م که‌شکۆله‌م دا، ئه‌م ده‌قه‌ گه‌لی جیاوازی له‌ ته‌ک ده‌قه‌که‌ی پیتشودا هه‌یه و، بۆ کاری لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ گه‌لی به‌که‌لکه، بۆیه جارتیکی دیکه لێره‌دا وه‌ک له‌ که‌شکۆله‌که‌دا به‌ بلاوی ده‌که‌ینه‌وه.

هیکایه‌تی شیخی سه‌نعان

(ف/۲۳)

بواچوون ته‌عریف سه‌نعان گومراه
جه گومراهیی ویش چۆن به‌رشه‌ جه‌ راه
چه‌ل سال سه‌نعان نه‌ قاپیی هه‌ره‌م
عیبادت مکه‌رد بۆ زیاد و که‌م
چه‌نی چه‌هار سه‌د مورید سه‌ره‌سه‌ت
لاقه‌ید بیبک راگه‌ی هه‌ق په‌رست
روئ نیشته‌به‌ی به‌سه‌ر سه‌جاده‌ت
واتش: کێ که‌رده‌ن چوون من عیبادت؟
جه مه‌غرووری ویش فه‌خرش که‌رده‌وه
شیشه‌ی به‌دنامیش دا وه‌ به‌رده‌وه
شیی نه‌ جامه‌ی خواب چون هه‌رده‌ جاران
دیش نه‌ خاودا چه‌نی گشت یاران
راگه‌ی شار رۆم گه‌رتش نه‌وه‌ر
به‌ سۆز مگیلۆ په‌ی دین دل‌به‌ر

(۱) جگه له‌مه‌یش هیکایه‌تی شیخی سه‌نعانی فه‌قی ته‌یرانمان هه‌یه به‌ زاراوه‌ی کرمانجیی ژووورو.

ناگاه که سه‌نعان نیگا که‌رد جه‌ دوور
قه‌لعه‌ی دیاره‌ن چون شه‌مع کافوور
هۆپتزا نه‌ خاو سه‌نعان گومراه
وات به‌ موریدان: با بشین وه‌ راه
بشین وه‌ پابۆس قیبله‌ی وه‌رینم
شای نه‌ویه‌ر نه‌مام شوخ شیرینم
موریدان که‌فتن گه‌رد نه‌ خاک پاش (ف/۲۴)
به‌ئیه‌زازه‌وه مکه‌ردن سه‌نه‌ناش
مواتن: گه‌ردین به‌نده‌ فه‌رمانیم
هه‌ر چه‌ مه‌واچی قۆچ قوربانیم
سه‌نعان ئید نه‌ژنی خیزا به‌ دلشاد
وات: ئه‌ی موریدان هه‌رچی باداباد
نه‌ که‌عه‌ی شه‌ریف هه‌مه‌تخواهیی که‌رد
چه‌نی و چه‌ند مورید روو به‌ را ئاوه‌رد
روو نیسان به‌ رای بیابانه‌وه
وه‌ ئاهو ناله‌ی بیسامانه‌وه
هه‌رده‌م مواتش: یاران هام‌ده‌م
که‌ه‌ی بۆ بالایی یار بوینوو وه‌ چه‌م؟
تا یاوان وه‌ پای عالیی دره‌ختی
دیشان دیاره‌ن قه‌لاچه‌ سه‌ختی
جه‌ دوور مدره‌وشۆ چون شه‌ماله‌ی نوور
شه‌وق مدۆ جه‌ دوور چون شه‌مع کافوور
موریدان واتن: ئه‌ی شیخ سالار
قه‌لاچه‌ی عه‌ظیم جه‌ دوور دا دیار
هۆپتزه‌ بشین وه‌ پای قه‌لاه
به‌و قه‌لائی عه‌ظیم دوور جه‌ به‌لاه
سه‌نعان ئید نه‌ژنی هۆپتزا وه‌ پا
چه‌نی و موریدان روو نیا به‌ را
تا یاوان وه‌ پای قه‌لاچه‌ی دل‌به‌ر
ویش وست نه‌رووی خاک، خاکش که‌رد به‌سه‌ر
وات: ئینه‌ یاگه‌ی دنیا و دینمه‌ن

نەزەرگای شەریف مەھجەمىنەن
 ئىيدەن ئەو مەكان دىيەنم وە خا
 ئەسرىنم پەرىش گۆل بەستەن بە تاو
 ھەر ئىيدەن پەرىش گىرگىرائمەن
 مەكان و ماواى دىدە و گىيائەن
 ھەر ئىيدەن جە شەوق دىدارش مەستم
 خۆشا بەحالم ياوا بە دەستم!
 بە تاقىيى ئىيدەن كەعبەى موراد
 مەنزىگى شەریف سەرو ئازاد
 پەى ئىيد جە زەمزەم ھۆرگىلام جە ناو
 پەى ئىيدەن چەند شەو نەكەردەنم خا (۲۵/ف)
 مەدام بە خۆراك قىياتم خەمەن
 پەى ئىيدەن دايم كارم ماتەمەن
 رەھبانان بە تاو بەردشان ئەحوال
 دەر ساعەت پەرى تەرساى سۆسەن خال
 واتشان: شەخسى جە موسولمانان
 مكەرۆ زارىبى شىن فــــراوان
 ديارەن چەمان بىققە رارىپون
 دل زەلىل زام دوورىيى يارىپون
 ئەسرىن نە دىدەش چون سەيل موارۆ
 ديارەن چەمان عىشق تۆ دارۆ
 (تەرسا) ئىيد ئەژنى خىزا بەصەد ناز
 چەنى كىناچان نامان وە پىششواز
 ناما وە ياگەى بەرز ديارىيى
 وىش پەى ئەو شەخسى مكەرۆ زارىبى
 رىش وىنەى قاقوم نادىرەى شاران
 يا بەفر ھامن جە سەر نسااران
 چەنى چەند مورىد مەست دىوانە
 جە راي نادانىيى شەيداي زەمانە
 وىل و ھەراسان چون ئاھووى تەتار
 بىخورد و بىخواب لەب تەئەسسوفبار

بە تاقىيى زانا شىخ صەنعانەن
 شىخ ئەكابىر ھەم موسلمانەن
 چون شەمس خاوەر سەر كىشا وە بەر
 واتش: ئەى صەنعان وەش ناماى بەخەير
 ناغافل صەنعان دىا وەلاو!
 وىش وىنى دنىش مـدرۆن وەپاوە
 ھۆرپىزا وە پا سەجەدى زەمىن بەرد
 تەرسا جە رووى ناز عەلەيك پىش سپەرد
 روخ مالا نەخاك... وە يار
 واتش: ئەى تەرسا زىنھار صەد زىنھار!
 من شىخ صەنعان موچان نام
 ئەر قەبوولت بۆ بەندەفەرمەنم
 پەى تۆ ئەراگىل دەور يانانم
 پەى تۆ خاك وە سەر پۆل بانانم!
 پەى تۆ وىيەردم جە كەعبەى شەریف
 نامام واستانەت بىاويم حەرىف (۲۶/ف)
 پەى تۆ شەو تا رۆ شىن و زارىمەن
 پەرى تۆ دايم بىققە رارىمەن
 پەى تۆ نە جەرگم زووخا و سەر كەردەن
 پەى تۆ وىم بەردەن شەرارەى مەردەن
 پەى تۆ چەند وەختەن نەكەردەنم خا
 پەى تۆ دەروونم گىرپەستەن وە تاو
 پەرى تۆ جە گىيان شىرىن وىيەردم
 تۆ بدىيە بە رەنگ روخسار زەردم
 پەى تۆ بىزارم جە قەوم و خویشان
 وىم كەرد بەسەر گەرد راگەى كەشىشان
 دەخىلم ئەى ماھ شەمس خاوەرىيى
 رەحم بە سىككەى سەفەيدم كەرى
 تۆ بۆ بە حاجەت راگەى كەلىسا
 بىەخشەم بە لوطف ئەنفاس عىسا
 با رەحم خەيرت بەيۆ بە حالم

خەيلپون پەرى دىنت عەبدالم
تەرسا ئىد ئەزنى زەردەش بەردەو
بەو لەعل لە بان (ماء الورد) دەو
واتش: ئەى صەنعان پى ئەندووھ بار
ئازارت كىششان پەرى دىن يار
(...قچن!) پەى شەخصى چون تۆ
خەيالان خام نەدل باوەرۆ
تۆ شىخ صەنعان موسولمانانى
ئەكابىر زادەى (عظيم الشان)ى
ئىسە عاشقىي بە تۆ يانى چىش؟
شۆ بە ماواى وىت پى دەروون رىش
مەكيشە پەى من ھەناسان سەرد
چە ھەقتەن؟ وادەى جەوانىت وىەرد!
تۆ پەى من تازە يە شەيدا مەبى
نەى سەر ھەقتەدا تۆ رسوا مەبى
مەكيشە ئازار سوود نەدارۆ پىت
چەنى مەورىدان شۆ بە يانەى وىت
تۆ شىخ كەبىر دىن ھەق پەرس (۲۷/ف)
من گەبر تەرساى مەست بىپەرس
ھەرفى موچوون كەس نەبۆ دلگىر:
كەى بىيەن نەمام (كروى!) دار پىر؟
من باز شەشدانگ تەوار سەرمەست
چە لايق بە تۆ وىم كەرۆ پەبوست؟
با ئىنصافت بۆ ئەى شىخ كابەر
من نەونەمام تۆ دار بىبەر!
ھەنى بەى تەورە مەكەر گەفتوگو
موسولمان چەنى تەرسا چۆن مەبۆ؟
ئەمجار تۆم بەخشا بە دىن عىسا
بە نالەى ناقووس بانگ كلىسا
وەرئە موچوون من ھەروھبەنانان
كەرات ھە عىبەرت گشت موسولمانان

صەنعان ئىد ئەزنى دل ئاورد بەجۆش
واتش: ئەى تەرساى مەست مەيفرۆش
تەعنە مدى لىم سەكەم سەفیدەن
ئەرسەد سەفیدەن بە تۆم ئومىدەن
تايى جە كلاف سىياى ئەشەد بۆت
پەروەردەى سۆسەن پاى توغراى لىمۆت
وزىم نەگەردەن
تەجىد بۆ پەى دەفع ھونوان
بەلكم جە بۆى زولف عەنبەرىۆى دلەبر
تاف جاھىلىم پەيدا بۆ جە سەر
تاكە عەشق تۆم جەوان كەردە بۆ
شەراب عەشقت ھە من ھەردە بۆ
واتش موچوون روھبەنانان ھوونت
جەى زىدە كەران ئاوارەى توونت
ئەوسا پەى دىنت وىەردم جە گىان
جە كەعبەى شەرىف ئامام بەى مەكان
پازىم ھە ھەردەن نە ئەى ژيانە
ھەردەم مدەى لىم صەد تىر و تانە
عەشق تۆ بىيەن ھە پاپىچ پام
خورد و خواب يەكسەر لىم بىيەن ھەرام
پەى چى رسواى مەكەرە پەى وىت
عالم گشت زانان صەنعان بىيەن شىت (۲۸/ف)
ئەوسا من كەفتم بەى ماجەر ھە
چا و رسواىم شىي ھە دماو ھە
ئەو رۆ من ئامام جە يانەى ئەللا
تەپل بەدنامىم جە عالم ژەنىا
ھۆر گەردم نىيەن من جەى مەكانە
مەووم ھە سەرگەرد نام بىخانە
بە ئەبرۆى كەمان قەلەم كەشىدەت
ھە نەقش موزان شانائى دوو دىدەت
ھە ئەفشانىي زولف سىياى چىن چىنت

چه موهردن نه دهور گونای جه مینت
 وه گونای گولرنگ بهدر مونیرت
 وه شه عشه عه ی شهوق رووی عالیه مگیرت
 به دورج یاقووت پر جه مرواریت
 به خال هیندووی بهرز دیاریت
 به چای زنه خندان ترنج زهدت
 به گهردن صاف مینای بیگهردت
 به سینهای بیخهوش لیموان زهد
 مه دام به شه ونم قه تره ی (ماء الورد)
 وه بهرزیی بالایی سوهیل ریژیدت
 به تاق نه برؤی قه له مکه شیدت
 به گشت سهوگه ند بؤ دهست من پیوه
 گرفتار توم شای شیرین شیوه
 باقیی ئیختیار به دهست ویتنه
 هرچی مواچی سهرم نه ریتنه
 عه شق تو بییهن وه پای پیچ پام
 حال من ئیدن عه رز که ردم ته مام
 بهرشیه نه جه عه شق سه مه د جه دهستم
 وهس (منام!) بکه ر سه نه م پهرستم
 وهر گهردم نییهن نه پای قه صریار
 ئه ر سه د که ماچی کرام سه نگه سار
 ته رسا ئید نه زنی زاناش به تاقیی
 عه قل و هوش شیخ نه مه ندن باقیی
 ناشفته ی عه شقه نه مه بؤ عیلاج
 وه ئیخالص نیان قه دهم نه رای خاج
 واتش به سه نعان: ئه ی شیخ کامل (۳۰/ف)
 ئه ر ته ماعت هه ن موراد بؤ حاصل
 وهختی چهنی من میاوی به کام
 هرچی مواچوو که ری سه ره نجام
 ئه وهل: بنوشه جورعه ی جام مه ی
 به یاد دهوران که یکاوس که ی

دوه م: کوتویان قورتانت یه کسه ر
 بسوچنه جه لام، سوجده وه بت بهر!
 سییه م: چند وهختنه من بی شوانم
 تا چهندی... چهنی خووگانم
 هر که س نه رای عه شق مبو گرفتار
 ئه لبه ت مکیشو جه فای رۆزگار
 تاکه نه کیشی جه فای رۆزگار
 که ی مبی پشتان به زن بالایی یار؟
 (بدار المجرس بکوره زمزم!)
 هه ر چه مواچوون بی زیاد و که م
 به ئه وچ کللیسا به یانه ی هه رهم
 به دین ئایین عیسای بن مه ریهم
 وهختی سوجده ت به رد به رووی بتخانه
 به دین ره سوول ویت که رد بیگانه
 شهرت بؤ چهنی من بیاری به کام
 به دلواز ویت بنیوشی وه لام
 سه نعان وات: به لئ به نده فه رمانم
 هه ر چه تو ماچه قوچ قوریانم
 ته رسا جامی گه رت به دهسته وه
 به سه د غه مزه و ناز دیده ی مه سته وه
 به ردش په ری شیخ به دلوازه وه
 واتش: بنوشه جه رووی نازه وه
 سه نعان هورپزا جامش گرت به دهست
 بؤسا بان دهست نیگار سه رمه ست
 موریدان ته مام ئامان به فوغان
 واتشان: ئه ی شیخ مروده تن ئامان!
 خودا خییرت دا، ئینه چه فکره ن؟
 هورپزا بشین به ماوای گه وره ن
 وات به موریدان: پاسه بییهن کار (۳۰/ف)
 وهر گهردم نییهن نه پای قه صریار
 ئه ر دل به ر گه وره ن منیچ هه ر گه ورم

وەس بدەن ئازار ھەم جەفا و جەورم
 يەكئى وات: ئەى شىيخ توۆرسوا مېى
 پەى دىن دلئبەر چون تەرسا مېى؟
 وات: دىن تەرسام ئەو رۆ كەرد قەبوول
 ھۆرگىلام جە دىن ھەم خودا و رەسوول
 يەكئى وات: ئەى شىيخ مەر ئەزانى
 ئىمان مەفرۆشى زوننار مستانى؟!
 وات: ئەو رۆ جە دىن ئىمان ويەردم
 دلّ وە غەمزە و ناز دلئبەر سپەردم
 يەكئى وات: ئەى شىيخ دۆزەخ نە راتەن
 ھۆرپىزا وادەى ذىكر و صلەلاتەن
 واتش: جە ئاھم ئاھىر مېرپۆرۆ
 شەرارەى دۆزەخ جە من مەخپىزۆ
 يەكئى وات: ئەى شىيخ خودات شى جە دەست
 قائل بيت بە دىن تەرساى بتپەرست
 واتش: خوداى من دىن دلئبەرەن
 ئىمانم بالائى ماھ ئەنورەن
 يەكئى وات: لوا جە يادەت خودات
 [تنى!] نە فىكر وىرد و تەسبىحات
 وات: خودا ئەو رۆ بەرشىيەن جە دەست
 ياوام وە قاپىي كەلىسا و كەنىشت
 ئەو رۆ بەرگەردم ھەواى تەسبىحات
 جە كەعبەى شەرىف ئامام بەى ولات
 يەكئى وات: ئەى شىيخ كەراماتت كۆ؟
 خەوف عەرەصات موکافاتت كۆ؟
 وات: جە موکافاتت من نەدارەن باک
 بىزارم جە دىن پادشای لەولاک
 يەكئى وات: وادەى (اللە اکبر)ەن
 واتش: ئەكبەرم دىن دلئبەرەن
 يەكئى وات: عىلمت يەكسەر شى وە باد
 واتش: جە راي دۆست ھەرچە باداباد

يەكئى وات: ئەى شىيخ وادەى نمازەن (۳۱/ف)
 يە وادەى سوچدەى شای بىنيزازەن
 واتش: من سوچدەم وە بت ئاوردەن
 تەرك تەمامىي مەقصوصوم كەردەن
 يەكئى وات: ئەى شىيخ يە وادەى ذىكرەن
 بکەر ئىستىغفار، ئىنە چە فکەرەن؟
 وات: كۆرەى زىكرم چەنگ و روبابەن
 ئىستىغفار من شىشەى شەرابەن
 موریدان دىشان حالش پەشىوون
 واتن: بە تاقيي يە كار دىوون
 زاناشان كە شىيخ دلّ بەستەن بە خاج
 دەواش ھىچ نىيەن ئەبو عىلاج
 يەكسەر روو كەردەن نە كەعبەى موراد
 واتشان بە شىيخ: بنىشە بە شاد
 شىيخ دىش كە ياران جە لاش بىن رەوان
 كىشا بەسەردا بادەى نەرغەوان
 ھەرچەند خەلايق مەكردشان مونا
 قەول بە كەس نەكەرد قورئان سۆچنا
 دىن تەرساى گەبر وەرنەدا جە دەست
 روو كەرد وە قاپىي كەلىسا (انكشت!)
 لوا وە پای بت سوچدە بەردەوہ
 مالاش وەى گۆنای رەنگ زەردەوہ
 واتش: جە خوداى گەردوون ويەردم
 روو وەى ئاستانەى بتان ئاوردەم
 نەر صەد من عاصىي شەرمەسارەنان
 پەى دىن دلئبەر بىققەرارەنان
 مەبو مورادم جە لاش بو حاصل
 ھىجران بالاش نەبەروون وە گل
 ئىد وات خەرقەش جە بەر كەندەوہ
 سىخش دا بەلا، تەسبىح شەندەوہ!
 زوننارش مېست وىنەى روھبانان

زار زار مگروا نه پای بتـخانان
 [یخش!] دا وه لا وینهی نه صرانایی
 بهرشی جه مننت خودای ره بانیی
 دل به ستهن وه بت بهرشی جه رای دین (۳۲/ف)
 روهبانان وه شیخ که ردن ئافه رین
 مناشان مکهرد جه ئاه و زاریی
 که ردشان چهنی خووگان پهرواریی
 تا وادهی چهند سال شوانیی مکهرد
 دایم مکیشا هه ناسان سهرد
 شوانیی مکهرد تا به خوژئاوا
 مشی وه یانان په ری مالتاوا
 دل بهر به وه له نجهی خه رمانه وه
 سه نعانش نیا به رووی خوانه وه!
 ئه و چهنی خووگان شه وه نه پای حصار
 زار زار مگروا نه هیجران یار
 چهند سال بهی ده ستور سه نعان دا به سه
 مهست (لا یعقل) جه دین دل بهر

بشین به سه روهقت جه رگهی موریدان
 شین به دماوه خاتر په ریشان
 هه چل موریدان روو نیا به راه
 یه لغارشان که رد تا یانهی ئه لالا
 هه رکهس جه سه نعان مه په رسا خه بهر
 جه گومراهیی ئه و مه واتن یه کسه
 واتن: به تا قیی عه شقش ها نه سه
 عیلاجش نییهن پهی دین دل بهر
 مه گه ر لوظف حه ق بیواوهش وه داد
 وه رنه عیلم شیخ گشت لوا وه باد
 شه خصی بزورگی صاحب که رامات
 حه ل مبی جه لاش هه زار موشکلات
 خه لیفه ی بزورگ شیخ سه نعان بی

صاحب عیلم و فهضل عالیی مه کان بی
 چهند سال لوا بی به زم سه یاحیی
 بیخه بهر جه کار کرده ی ئیلاهیی
 ناگا، جه ته قدیر راش که فت نه حیجاز
 موریدان ته مام لوان وه پی ششواز
 ئه حوال سه نعان په رسا جه یاران
 جه دیده ی یاران ئه سرین مواران
 تا یوان به شار که عبه ی موعه ظم (۳۳/ف)
 وضوو تازه که رد به ئاب زه مزه
 روو که رد نه حه رهم سه تتار سرپوش
 که ردش ستایش پادشای غه ففار (!)
 روو مالا نه خاک که ردش موناجات
 لالا نه ده رگای (قاضی الحاجات)
 واتن: یا که ریم که ره مداره نی
 ئاگاه جه به نده ی شه رمه ساره نی
 یا حه ق باجه تی حه زره تی ره سوول
 ئیستیدعای به نده بکه ره قه بوول
 سه نعان خه لاص بو جهی ماجه راه
 جه گومراهیی ویش لوان به راه
 ئیدش وات لالا تا به خوژئاوا
 دوعاش به هه ده ف ئیجا بهت یاوا
 فاریغ بی جه هوش جه سوچه به ردهن
 زاناش به صه ریح یه خاوش به ردهن
 واتن: بیدار به ئه ی یار خه مخوار
 دوعات قه بوول که رد سیرپوش سه تتار
 هوریزا بشو تا به شار روم
 بیواوه به داد شیخ نه خته ر شووم
 عایید ئید ئه زنی له رزا ستیزا
 جه خاوشیرین دهر ساعهت خیزا
 وات به موریدان: بشین به راه
 ئینشالا که رین پشت به خوداوه

به تەووفیق حەق بینای بان سەر
 جە [کوزەى فرقان!] ماوەرووش وەبەر
 یاران واتشان: بەندە فەرمانیم
 بەندەى کەمتەربین شیخ سەنعانیم
 جە کەعبەى شەریف خواھیبی کەرد ھیمەت
 چەنى مـوـریدان روو بە راہ ناوہرد
 چەند شەو تا بە رۆ کەردشان یەلغار
 تا یاوان وە پای قەلاچەى کوففار (ف/۳۴)
 یاوان بەو مەسکەن نشین وە زەمین
 کەردەن ستایش جیھان ئافەربین
 دیشان شیخ چەنى بەستە زباناں
 ویل - ویل مەگیلتۆ چەنى شوانان
 خەرقەى روھبانان کەردەنش نہ وەر
 مکرۆ زاریبى جە عەشق دل بەر
 زونناش بەستەن چەنى کە شیشان
 رەنگ زەرد و زایف خاتر پەرتشان
 شین بە نەزد ئەو موریدان یە کسەر
 سەلام دان وەنەش مـوـدران وەر اوەر
 نہ دەور سەنعان گەردین بەستق کۆ
 خیزا جە یاران زاہلەى بيشۆ
 خەلیفە واتش: ئەى شیخ کامل
 پەى چی کەفتەنى نہ فکر باطل؟
 پەى چیش دین حەق وەرمەدى جە دەست؟
 قائیل بیت بە دین تەرسای بتپەرست؟
 جە کەعبەى شەریف جە چەشمەى زەمزەم
 ئامای بەى ولات پەى دین مەرہەم!
 کۆ ذیکر تەوھید؟ کۆ تەسبیحات؟
 کۆ یاھوو یاھوو وەقت سەلەوات؟
 کۆ (اللہ، اللہ) سۆز و نیازت؟
 کۆ داد و تەکبیر وادەى نمازت؟
 کۆ دەنگ ئەوراد ھەردە جارانت؟

کۆ دەست دۆعا و چەنى یارانانت؟
 خەوف عەرەسات مەردەن نیەن پیت؟
 ئەى شیخ کامل فکر کەر پەى ویت
 دنیا بیوہفان سوود نەدارۆ پیت؟
 خەوف جە حەق بکەر مەردەن ھا نەرت
 چە نیسبەت دارۆ بە تۆ عەشق یار؟
 عەیبەن پەرى تۆ ئەى شیخ سالار
 عەشقتى خاصەن نہ دەروونت بۆ
 جە ھەردوو دنیا رەھنمونت بۆ
 نہ عەشق تەرسای مەست مەیبەرست (ف/۳۵)
 پەرى دین یار بەر بشۆ جە دەست
 سەنعان ئید ئەزنى دەروونش جۆشا
 چون سەیل و ھار جۆشا و خورۆشا
 وات: ئەى راویار ھەرزەى ھەرزەگۆ
 ھەى ھوو من جە کۆ دینی تۆ جە کۆ؟
 دین و ئیمانم دین دل بەرەن
 چە پەروام جە خەوف رۆز مەحشەرەن؟
 وەس عەزابم دەر بەشق خودای ویت
 بشۆ نہ رای ویت، خەیر بەیۆ نہ ریت
 مەعلوومەن خۆ تۆ ئەحوال نہ زانی
 ئەفسانەى بیسوود پەى کى موانى؟
 ئیمان یە کى بی وە بت سپەرەم
 من جە خوداوەند عالەم و بەردم
 صوب نالەى ناقوس کەلیسا و کەنیش
 خاصترەن جە دین موسولمانان گشت
 جامى بادەى ناب جە دەست دل بەر
 خاصترەن جە لام جە تاب کەوتەر
 تایی جە کالاف ئەشەد بۆی تەرسا
 خاصترەن جە لام جە خەرقەى عیسا
 من تەرسام عیشق نہ دەروون کەفتەن
 ماچیبى دەروونم بلتیسەى نەفتەن

ههركهس عهشق يار نه دارۆ نه سهه
 ماچیی كۆرتۆهن جه كۆران به تهر
 سههرم ئاشوفتهی عهشق دل به رهن
 جه پهروام جه دین خودای ئه كبه رهن
 من په ری شیوهی مهست رووی جانان
 بیزارم جه دین گشت موسولمانان
 تا چهنی خووگان نه گیتۆ به زار
 كهی مه بۆ نه صیب ماه جیهاندار؟
 تاكه نه كیشۆ جه فای رۆزگار
 كهی مه بۆ نه صیب ئه و خال روخسار
 تا نه بۆ جه دین صه مه د هه راسان
 كهی مه بۆم به دهست صه نه م به ئاسان؟
 دیاره ن هه رزه ی هه رزه كـارانی
 بی خه بهر جه حال دهرده دارانی
 تا حال جه فای عهشق په نه ت نه یا وان (ف/ ۳۶)
 ئه حـوال نه زانی، نه داری تا وان
 ئیدش وات ئه سرین ریزا جه سه ردا
 روو كه رد چهنی خووگ به و دهشت و دهردا
 موریدان دیشان نه بۆ نه رام
 [نن كردن بدف!] تیر و تانهی عام
 واتن: سه عیمان گردین بی باطیل
 مه ر ذات بی میثل دانای (لم یزل)
 شامیل بۆ په ریش لوتف سویحانیی
 به رشۆ نه تۆردام راگهی شه ی تانیی
 وه رنه راگهی چه فت گه رته نه ش نه وه ر
 وه رگه ردش نییه ن جه دین دل به ر
 یه كـی وات یاران بشین به راوه
 دیسان روو بکه یین به شا راگه وه
 یه كـی وات: مه شۆن تا به شار هیند
 یه كـی وات: مه شۆن تا به شار سه ند
 یه كـی وات: به ذات دهه نه دهی داوه ر

راگهی شار رۆم مه گیرۆ و نه وه ر
 یه كـی وات: به لوتف پادشای سویحان
 مه شوون وه پابووس ئاگهی خوراسان
 یه كـی وات: جه تاو تاسهی [منامین!]
 مـبۆ من بشوون به شار غه زنه یین
 یه كـی وات: یاران ئه مجار به تاقیی
 مه شوون وه راگهی شیروان شماقیی
 یه كـی وات: جه تاو تانهی كه شیشان
 مدارام نییه ن تا به كرماشان
 یه كـی وات: مه شوون تا، به شار فارس
 نه وینۆ به چه م ئه ی قسه و ئه ی باس
 یه كـی وات: مه شوون تا به ئه صفه هان
 په نا مه به روون به ذات سویحان
 یه كـی وات: مه شوون تا شار به عداد
 چۆگه مه نیشوون هه رچه بادا باد
 یه كـی وات: جه دهست شیخ موشه وه ش
 من مه شوون به شار حه به شی حه به ش
 یه كـی وات: یاران ئه مجار به ضه روور (ف/ ۳۷)
 مه بۆ من بشوون په ری نه بشابوور
 یه كـی وات: مه شوون من په ی (سه وزه وار!)
 جه تاو تانهی ئه ی قه وم كووفار
 (القسه) یاران هه ر یه ك به شار
 هه ر یه ك په ی ویشان كه رده ن ئیقراری
 خه لیفه واتش: ئینه چه فكرهن؟
 هۆپـزه ن وه پا یه واده ی ذیكرهن
 وضو و تازه كه ن به ئاب زولال
 بکه رین نمای حـه یی لایه زال
 ئه وسـا بکه رین ته و حیدئ په ریش
 به لکم ببۆ رام شیخ ده روون ریش
 به لکم جه ئه لطف جیهان ئافه رین
 صه نعان باوه رمی هه م نه راگهی دین

ياران واتشان: هەر ئێـدەن سەـلـا
پەـنا بـبـهـر رـيـم بـه ذات ئەـلـا
نـيـشـتەـن وە پاي ذـيـكـر جـهـرگەـي مـورـيـدان
كـهـرـدەـن سـتـايـش پـادشـاي جـيـهـان
جـه نـالـهـي يـاـهـووي يـاـهـوو يـا مـهـنـهـوو
گـرـه كـهـفـت نـه جـهـرگ صـهـحـرا و كـهـش و كـۆ
مـهـلان جـه سـهـما گـشـت ئـامـان بـه وار
مـهـدـهـوـش بـيـن جـه ذـيـكـر پـادشـاي قـهـهـهـار
هـم جـانـهـوـهـران نـه و دـهـشـت و دـهـردا
خـورـۆـشـان بـه تاو ئـامـان جـه سـهـردا
تا يـاوان وە لـاي كـۆـرـهـي مـورـيـدان
(صـدق) مـهـواتـن بـه ذات سـويـحـان
خـوـوگـان سـتـيـزان بـه يـهـلـغـار ئـامـان
سـهـرـسـام بـيـن جـه نام پـادشـاي جـيـهـان
لـهـرزان جـه هـهـيـهـت كـۆـرـهـي ذـيـكـرەـوه
چـهـم نـيـان وە هـم شـيـن وە فـيـكـرەـوه
صـهـنـعـان ئـيـدش دـي دـلـ ئـاـوـهـرد بـه جـۆش
سـهـر نـيا وە بان عـهـصـا شـي جـه هـۆش
چـون ئـامـا بـه هـۆش بانگـش نـهـوـهـردا
خـاك رـووي زهـمـيـن مـهـكـهـرد بـه سـهـردا
زار زار مـگـروا جـه شـهـرمـهـسـاري
دەست بەرد پەي حاجەت بە دەرگای باری
مهواتش: يا رەب تۆبە و ئیستیغفار
بویەر جە تەقصیر بەندەي شەرمەسار (۳۸/ف)
جە خواجە كەرەم جە بەندە تەقصیر
عەفوكەر هەر تۆن پادشای كەبیر
سیوای تۆ كییەن كەرەم بیتشومار؟
ببەخشە گونای بەندەي شەرمەسار
پەي چیش كە مەعبود كەرەمدارەني
ئاگاہ جە دەروون گونەهكارەني؟
با رەحمت بە یۆ بەی حالەتەوه

بەي سـكـكـهـي سـهـفـيـد خـهـجـالـهـتـهـوه
ئـيـدش وات، زونـار جـه بەر كـهـنـدەـوه
هـەر تا دـهـسـتـش گـرت تـهـسـبـيـح شـهـنـدەـوه
رـوو مـالـا نـه خـاك لـوا بـه سـوجـوود
مـگـروا بـه زار نـه دـهـرگـاي مـهـعـبـوود
نـيـدـايـيـن ئـامـا نـه دـهـرگـاي بـاري
واتش: ئەي صـهـنـعـان مـهـكـهـره زـاري
مـهـلـايـك ئـامـان تـهـمـام بـه خـورـۆـش
واتن: عـهـفـوت كـهـرد سـهـتـتـار سـيـر پـۆش
صـهـنـعـان ئـيـد ئـهـژـني هـۆـرـيـزا وە پا
وات بـه مـورـيـدان بـا بـشـمـيـ وە راه
رـوو هـهـر نـه دـهـرگـاي بـيـنـيـاز كـهـرـيـم
شـوكـر و سـتـايـش بـه جـا باوـهـرـيـم
خـهـلـيـفـه و مـورـيـد شـوكـرـانـه كـهـرـدەـن
دـيـسـان رـوو بـه رەب كـهـعـبـه ئـاـوـهـردەـن
رـوـهـبـانـان خـهـبـهـر پـهـي تـهـرـسا بـهـرـدەـن
واتن: شـيـخ صـهـنـعـان رـوو بـه راه كـهـرـدەـن
لـهـرزا جـه هـهـيـهـت، سـۆزا وـيـنـهـي تـوور
جـه شـهـوق لـيـقـاي پـادشـاي غـهـفـوور
جـه گـومـرـاـهـيـي وـيـش لـهـرزا سـتـيـزا
ئـهـسـرـيـن چـون دانـهـي مـرـوارـيـي رـيـزا
جـام [باذباب] جـه دـهـسـت شـهـنـدەـوه
كـۆـرـيـه حـهـيـتـارـان يـهـك يـهـك كـهـنـدەـوه
رـيـحـان كـهـرـدەـبي وە پـهـرچـيـن گـوول
پـهـيا پـهـي مـهـكـهـند وە بـي تـهـحـمـول
واتش بـه دـايـه مـاـه بـي ئـهـنـدـيـش:
چـيش كـهـرـوو چـهـني صـهـنـعـان دـلـيـش؟
ماچان: هـم لـوان بـهـدـيـن وـيـشـان (۳۹/ف)
مـهـعـلـوومـهـن جـه مـن دـهـروونـش ئـيـشـان
پـهـي مـن بـيـزـاريـي جـه دـيـن رەسـوول
پـهـي مـن چـهـند سـالـهـن خـاچ كـهـرد قـهـبـوول

په‌ی من سه‌جدهش وه بت به‌رده‌وه
 په‌ی من ته‌رک مالّ که‌عبه که‌رده‌وه
 په‌ی من بی‌زار بی جه دین ویشان
 په‌ی من چهند عه‌زاب سیاسه‌ت کیشان
 په‌ی من چهنی خووگ که‌ردش شوانیی
 په‌ی من پو‌شانس خه‌رقه‌ی روه‌بانیی
 په‌ی من بی جه گیان شرین ویه‌رده‌ن
 په‌ی من چهند جه‌فای بی‌سوودش به‌رده‌ن
 شی به‌راگه‌ی هه‌ق نه‌دارۆ عیلاج
 مه‌شوون به دماش بی‌زارم جه خاج
 من جه بت‌خانان گه‌وران مه‌ویه‌روو
 روو نه ئاستانه‌ی که‌عبه مه‌که‌روو
 به‌لکم به حاجه‌ت ره‌سوول سه‌روه‌ر
 بویه‌رۆ ته‌قصیر خودای بان سه‌ر
 مه‌عبوود ئه‌و که‌سه‌ن [کم کرده‌ء راهن!]
 به‌خشۆ گونام لوتف ئیلاهن
 بت پارچه‌ی [جمه‌ور!] چیش مه‌یۆ جه ده‌ست؟
 سه‌د له‌عه‌ت به دین ته‌رسای بت‌په‌رست
 مه‌شوون تا به سه‌یر سه‌رچه‌شمه‌ی زه‌مزم
 به‌لکم چهنی ئه‌و بی‌اویم به هم
 ئیید وات و خیزا وینه‌ی سه‌ول ته‌ر
 روو نیان نه رای بی‌ابان و به‌ر
 دایه و که‌شیشان که‌فتن نه دماش
 به ئی‌عزازوه مه‌که‌رده‌ن سه‌ناش
 دایه وات په‌نه‌ش: ئه‌ی ماه تابان
 ئینه‌ چه فکره‌ن به خاتر یاوان؟
 تو‌دین عیسا وهرمه‌ده‌ی جه ده‌ست
 مه‌شیی نه راگه‌ی دین هه‌قه‌په‌رست!
 عه‌یبه‌ن په‌رئ تو‌هومه‌یلای په‌ربی
 په‌رئ راگه‌ی هه‌ق جه دین بویه‌ربی
 ئه‌رئ نه‌ونه‌مام نازدار باوان

مه‌ر هه‌یات نییه‌ن تو‌جه بت‌خانان؟
 مه‌ر غه‌ربیی تو‌چه که‌لیسا (٤٠/ف)
 به‌رمه‌شی جه دین ئه‌نفاس عیسا؟
 مه‌که‌ر فه‌رامۆش شیر سه‌فیدم
 هه‌نی کئ مه‌بۆ نه جای ئوم‌ییدم؟
 ره‌نج سه‌د سالّم مه‌ده‌ره وه باد
 هه‌قسای ماده‌ر باوه‌ره وه یاد
 واتش به دایه: وهسه‌ده‌ر ئازارم
 جه دین ته‌رسا خه‌یلئ بی‌زارم
 ئیمشه‌و من ره‌سوول ئاما نه‌خاوم
 رۆشه‌ن بی جه نوور رۆشینی چاوم
 جه یانه‌ی تاریک من ئامام وه‌به‌ر
 قایل بیم به ذات خودای بان سه‌ر
 مه‌بۆ هه‌رف من بکه‌ری قه‌به‌بوول
 گشت بشین به دین هه‌زرت ره‌سوول
 ئییدش وات ئاما تا به لای یاران
 مه‌رئزا ئه‌سرین به چه‌م چون واران
 که‌فت نه ده‌ست و پای شیخ ئه‌ندووهار
 واتش: ئامانه‌ن زینه‌هار سه‌د زینه‌هار
 بو به عه‌شق نام ده‌هه‌نده‌ی داوه‌ر
 بی‌زارم جه بت، موسولمانم که‌ر
 سه‌نعان ئیید ئه‌ژنی خه‌یلئ بی وه‌شحال
 رووکهره‌د وه بارگه‌ی به‌رز لایه‌زال
 وات: شوکرم به تو‌ن پادشای غه‌ففار
 تو‌به‌خشای گونای به‌نده‌ی شه‌رمه‌سار
 وه‌ختئ ره‌زات بو‌حه‌یی لایه‌نام
 ته‌رسا ماوه‌ری به دین ئیسلام
 گشت کرده‌ی ویتنه‌ن ذات سو‌حانیی
 به سه‌نعان مه‌ده‌ی خه‌رقه‌ی روه‌بانیی
 جه مه‌غرووری بی ئه‌ی به‌نده‌ی به‌دبه‌خت
 که‌فته بی نه رای مه‌ینه‌تان سه‌خت

شه‌یتان جه رام بهرد شیم به هه‌رده‌وه
 شیش‌شهی به‌دنامیم دا به به‌رده‌وه
 ... چی‌شهن جه کۆن تاوانم (۴۱/ف)
 که‌ردی وه چوپان جه‌رگهی خوگانم
 که‌شیشان ده‌رلاد حازر بین جه لاش
 هه‌ر یه‌ک جه لایی مه‌که‌رده‌ن سه‌ناش
 به‌ردشان به شار تا قه‌صر زه‌رگار
 بت و بتخانان که‌ردن یه‌خته‌سار
 دل‌به‌ر چهنی قه‌وم خویش و دل‌دارش
 نه‌هل و نه‌حشامش، ناحیه‌ی شارش
 یه‌کتای لامه‌کان که‌ردشان قه‌بوول
 ئیمان تاو‌رده‌ن به دین ره‌سوول
 حه‌قا که مه‌عبود هم بی‌باکه‌نی
 ئی‌جاده‌ کونه‌نده‌ی نو‌نه‌فلاکه‌نی
 به ئایین و دین شه‌رع پی‌غهمه‌ر
 به‌ستشان نیکاح ماه مونه‌وه‌ر
 یاران به دل‌شاده‌که‌ردشان جه‌خت
 که‌رده‌ن ته‌داره‌ک تا به چه‌ندی و هخت
 نه‌سسه‌ی شادیی که‌ردشان ته‌یار
 ئامان خه‌لایق به قه‌صر زه‌رگار
 سو‌ز مه‌قامات ساز خو‌ش ئاه‌نگ
 ره‌قص ره‌قاصان شه‌یدای شو‌خ و شه‌نگ
 نازک مه‌هوه‌شان بی‌په‌روا جه غه‌م
 ده‌ست چۆ‌پیش‌شان دان به ده‌ست هم
 مه‌گیلان به ناز چون ئاهووی خوته‌ن
 منمانان جه ته‌رح گول‌غونچه‌ی چه‌مه‌ن
 سه‌ شه‌بانه رۆ شادیی نه‌کار بی
 یه‌ک شه‌ب جه نه‌لطف لوظف نه‌للا بی
 سه‌نعانشان به‌رد وه قه‌صر دل‌به‌ر
 هۆ‌رتیزا وه پا خورشید خاوه‌ر
 داخل بی نه‌بورج ماه و موشته‌ریی

لوا په‌ی پابۆس په‌ریزای په‌ریی
 سه‌لام که‌رد و نه‌ش نیشتن وه زه‌مین
 که‌ردن شوکرانه‌ی (رب العالمین)
 سه‌نعان جه و ده‌مدا کووره‌ش به تاو بی
 بی‌سه‌بر و ئارام بی خورد و خوا بی (۱)
 که‌نجوور خه‌زانه‌ی که‌نجش دا به‌ده‌ست (۴۲/ف)
 وینه‌ی نه‌قش سم غه‌زالی سه‌رمه‌ست
 کلید به‌رئاو‌ه‌رد شه‌ند وه قوفل زه‌ر
 [پیدا کرد جه!] کان یاقوت ته‌حمه‌ر
 به دل‌واز ویش ده‌ست به‌رد په‌ری‌ی خاج
 ره‌وان بی عه‌قیق یه‌مه‌ن نه‌رووی عاج
 [قدره‌ء نقره‌ء!] خام کریا زه‌ر نه‌فشان
 کلید به‌رئاو‌ه‌رد جه گه‌نج په‌نه‌ان
 مه‌ده‌و‌ش بی کلید جه گه‌نج گوه‌ر
 چون مه‌ستان مه‌ست به‌ر تاو‌ه‌رد وه‌به‌ر
 سه‌نعان عه‌مامه‌ش به‌سه‌ر نیاوه
 به‌ند په‌رده‌ی گه‌نج به هم دریاوه
 فاریغ بی نه‌عه‌یش شی نه‌جامه‌ی خه‌و
 ساکین بی جه ده‌ست شه‌ونالین شه‌و
 جه لوظف بی‌چوون حه‌یی لایه‌نام
 سه‌نعان چهنی یار هم یاوا به کام

(۱) لیره‌دا (خوا) نووسراوه، به‌لام نه‌گه‌ر (خاو) بی‌باشتره.

هیکایه‌تی فهقی و جۆلا

له سه‌ره‌تای خویندەم له حوچره‌دا چەند جار گوتم له هاوه‌لانم بووه به‌یتیک شیعریان به‌م شیوه‌یه:

دایه مه‌مه‌ده به جۆلا

... زله و ناخۆلا!

دایه بمده به فهقی

... تیزه و ده‌چه‌قی!

ده‌خوینده‌وه، ئەم وشانە وه‌ک گه‌لێ شتی دی له مێشک‌مدا چه‌سپیی و، ئیتر نه‌مه‌ه‌زانی ئەم به‌یتە له چه‌یه‌وه هاتوووه و له چی وه‌رگیراوه. ساڵ هاتوچوو و پتر له ۳۰ ساڵ به‌سه‌ر ئەو باسه‌دا رابورد، تا ئەم‌ساڵ ده‌ست‌خه‌تی (عه‌بدولفه‌تاح)م که به‌تگه‌لی جوړاوجۆری تێدایه، ده‌ست‌که‌وت له‌ناو ئەو باه‌ته‌وه‌هازان‌ه‌دا باه‌تیک سه‌رنجی راکێشام، که له کۆتاییدا نووسراوه (تمت شد حکایت فقه و جولا) واته: هیکایه‌تی فهقی و جۆلا ته‌واو بوو.

که ئەم ناو‌نیشانەم خوینده‌وه و هه‌ندیکم له شیعره‌کان تاوتوێ کرد، ئەو به‌یتەم بیره‌که‌وت‌وه که له سه‌ره‌تای خویندەمدا - وه‌ک گوتم - به‌ر بای گوتم که‌توو و له مێشک‌مدا ما‌بووه‌وه. دياره ئەم باه‌ته‌یش - به‌پیتی ناگاداری من - نه‌وازه‌یه و تا ئیسته له سه‌رچاوه‌کانی ده‌ست پێگه‌یشتووی ئیمه‌دا ناوی نه‌هاتوووه و، باسی نه‌کراوه. بۆیه ئەم هه‌له‌م بۆ خواست و، گوتم با هه‌ر چۆن هه‌یه باسه‌که به‌گوتی مێژووی ئەده‌بی کوردیی و ئەده‌بی حوچره و فه‌قی‌دا بدم.

به‌ داخه‌وه ئەم هیکایه‌ته به‌ر کۆتایی ده‌ست‌خه‌ته‌که که‌وتوووه و، به‌شیکي پواو و کووژاوه و، په‌رپووته و، زۆر به زه‌حمه‌ت ئەمه‌م لێ هه‌لکرا‌ند که لێره‌دا ده‌یخه‌مه روو.

هه‌ر به‌هۆی ئەوه‌یسه‌وه که سه‌ره‌تا‌که‌ی ئاوايه ئەگه‌ر بمانه‌وێ که‌مێک به‌شوتن لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی هیکایه‌ته‌که‌دا بچین. وه‌ک ئەوه‌ی بزانی که‌ی دانراوه؟ کێ دایناوه؟ له چ ناوچه‌یه‌که‌دا بووه؟ چەند به‌یت بووه؟ رووداوه‌که راست و واقیعی بووه یان نا... و؟ چەند پرس‌یاری دیکه‌یش ئەوا به‌داخه‌وه وه‌لامی روون و دروستمان له ده‌ستدا ناییت. ئەوه‌نده هه‌یه - وه‌ک له کۆتایی هیکایه‌ته‌که‌دا هاتوووه - که جۆلای هه‌ژاری شکسته‌خواردوو چەند گه‌ز قوماش زیان ده‌کات و زیانه‌که‌ی به (تومان) له یه‌ک ده‌دریته‌وه و، که‌میکیش زاراوه‌ی ده‌قی هیکایه‌ته‌که پالپشتی ده‌کات... ده‌توانین بۆ ئەوه بچین هیکایه‌ته‌که له کوردستانی ئێراندا روویداوه، یان نووسراوه.

دوا‌ی ئەمانه‌یش که لایه‌ک به‌لای روا‌له‌تی ده‌قه‌که‌دا بکه‌ینه‌وه ده‌بینین شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی له ئەده‌بی گفتوگۆ و حیواری له خو‌گرتوووه و، زۆر سانا و بچ‌ ئه‌رک و زه‌حمه‌ت کیژ و فه‌قی به‌زمانیکی ره‌سای ره‌سن له ته‌ک یه‌که‌دا ده‌دوین.

ئەگه‌ر ئاو‌رپیکی دیکه‌یش به‌لای کاکی فه‌قی‌دا بده‌ینه‌وه ئەوا تێده‌گه‌ین بچ‌ په‌نا‌بردنه به‌ر ده‌ست‌په‌ین و فریودان و هه‌ل‌خه‌له‌تاندن و، به‌قه‌سه‌ی لووس و بریقه‌دار له خسته‌بردن، له‌گه‌ل کیژدا ده‌دوین و، به‌و که‌ره‌سه و توانای له ده‌ستی دایه‌ خۆی ده‌ناسیته‌ت و، به‌و رێبازی که‌ گرتوو‌یه‌تی که رێبازی ئایینی

ئیسلام و بیره‌کردنه‌وه له پاشه‌روژ و، ده‌نگی یاسین و قورئانه، کیژ وریا ده‌کاته‌وه و ده‌به‌یته‌وه بیره‌هۆشی خۆی و، هه‌ر به‌و که‌ره‌ستانه‌یش دلێ به‌لای خویدا راده‌کێشێ و ده‌یکا به‌ یاری خۆی. واته دل‌داری و به‌ یار‌بوونه‌که‌یش له رێگه‌لادانی تێدا نییه و دل‌داریه‌کی بێگه‌رد و په‌روێز بووه.

سه‌ره‌تای هیکایه‌ته‌که

(۲۰۴/ف)

گـوـئـی له من ئە‌ی برادر بدر
به ئە‌مـری خـالیـقی داوهر
خـوردا وای... بو مـوقـهـده‌ده‌ر

مـوقـهـده‌ده‌ری خـودای وا بوو
فـه‌قـیـیـکی له دیدا بوو
کیژیکي دۆستی جۆلا بوو

رۆژیکي به وه‌قـتی سه‌حه‌ر
فـه‌قـی له مـالـان که‌وته‌ ده‌ر
دۆستی جۆلای که‌وته‌ ئە‌به‌ر
پیکو رۆبین به قـسه و خـه‌به‌ر

فـه‌قـی ده‌لێ: [ناسبه!] پانی
جـاـریـک وه‌ر [هـوره‌بانی!]
گـوـئـی بدیره‌ ده‌نگی قـورئانی

کیژ ده‌لێ: فه‌قی [صـحبه و سیه!]
[کـردن امن کـزیک هیه!]
ده‌چم له دوو ده‌نگی ده‌فـیه

فـه‌قـی ده‌لێ: ئە‌ی دل‌به‌ری
به‌ژنت نه‌مامی عه‌ره‌ری
به‌روانه ئیبنو حه‌جـه‌ری

کيڙ دهلي: فهقي ناکهه مه هقي
نه مهلام دهوي نه فهقي
دهچم له دووي شهقه شهقي

فهقي دهلي: بهژن و بالاي توم ساوايه
زولفت هاتوننه سهمايه
تيکهه لبوون گول و والايه
مهچو گوي بديره مهتالايه

کيڙ دهلي: فهقي دل و نالي
له زگم درجوو غهه مي سالي
دهچم دهروانه پيچالي

فهقي دهلي: سنگ مههمهري
بهژني توم هاتنه شههري (۲۰۳/ف)
[بو!] گوي بديره [مخري!] (۱)
کيڙ دهلي: فهقي مهکه [قصدي!]
دا بزائم توچيت له دست دي؟
[دهچم دهروانه سر بسستي!]

فهقي دهلي: گهردن ماري
بهژنه کهت خهلف سپيداري
[... کوي بديره انواري!]

کيڙ دهلي: فهقي مهکه [سرودوان!]
... شويت و جادوان
دهچم دهروانم لولوان

فهقي دهلي: نهی کرمانجي
وهک دور و گوهه رهواجي

[مچو کوي بديز من هاجي!]

کيڙ دهلي: فهقي مهکه هه موو خه يالي
بهس ليم بگره ريگه ي سالي
دهچم دهروانه [پي و پالي!]

فهقي دهلي: نهی فهصيحی
خالت مهوادي ته سبيحی
مهچو گوي بديره مهصفه حی

کيڙ دهلي: فهقي [دنکم کوکي!]
[سر دپي چم دسر دکي!]
دهچم دهروانه [پرده کي!]

فهقي دهلي: نهی چاوازي
گهردهنت وهک تاوس و خوازي
توگوي بديره شهرحی ئيجازی

کيڙ دهلي: فهقي خوش دهماغي
بهژنت چناري ناو باغي
دهچم دهروانه چل جباغي

فهقي دهلي: فايده نادا

دوست جولا ي بي مورادا
کيڙ وهکي فهقي نابي گوشادا

کيڙ دهلي: فهقي چت نه زاني
نه تو زل و گرانجواني
چونکه بي کماره نه زاني
مال وه مال دهچي بوناني

(۱) رهنګه مه بهستي (موحه پرره) بيت که کتبيبيکي شهره .

فـهـقـى دـهـلـى: چـه جـوـلـايـه
چـاوى هـهـر لـه بـو هـهـو دـايـه
... رزقى [هرا!] لـه كـن خـو دـايـه

كـيـژ دـهـلـى: فـهـقـى چى فـهـقـيه
هـهـمـو رـوژى لـه خـو تـنـديـه
كـالـانـه چـاوى تـهـسـپـيـه
مـو حـتـاجى كـاسـه يـه نـاو دـيـيـه

فـهـقـى دـهـلـى: رـنـدـه ژنى
جـوـلـا چـا كـه بـو مـرـدى
چـاوى و الـه دـهـسـت ژنى

كـيـژ دـهـلـى: فـهـقـى مـهـلا نـيـيـه لـه بـن بـاتى
چـاوى بـان لـه دـهـسـت جـهـمـاتى
بـو خـاتـرى دـوو رـيـه زـهـكـاتى
فـهـقـى دـهـلـى: و ا مـهـزـانـه
تـهـر تـيـبى عـيـلـم و تـهـر كـانـه
پـيـشـهـى مـهـلا و فـهـقـى يـانـه
كـيـژ دـهـلـى: مـهـكـه گـو فـتـارـان (۲۰۱/ف)
پـارچـهـى قـومـاشى شـارـان
تـهـتـلـهـسى دـوو كـانـدـارـان
پـيـشـهـى جـوـلـا و صـنـعـه تـكـارـان
فـهـقـى دـهـلـى: چـا و شـهـهـيـنى
تـهـو دـنـيـاي تـو دـهـيـيـنى
تـا سـهـر بـه كـهـس نـامـيـنى
دـهـمـرى كـيـت لـه سـهـر دـهـخـو تـيـنى!
فـهـقـى دـهـلـى: تـهـى دـلـبـهـرى
تـيـز رـائـيـلـت دـيـتـه سـهـرى
چـاوت دـهـچـتـه پـشـتـى سـهـرى
يـاسـيـنـت دـهـبـيـت رـيـبـهـرى

فـهـقـى دـهـلـى: رـوژ تـيـكى كـه تـهـنـگان دـهـبى
[شـو خـهـدا بـرد سـر كـانى!]
مـهـلا بـوم بـكه نـوشـتـتـهـى
نـهـمـرم تـهـزم فـهـقـى فـهـقـيـر
لـيـم حـهـرام بـى [بـتـو!] تـهـدـيـيـر
تـا هـهـر و هـكى بـاز نـهـد كـهـم نـهـخـچـيـر
چى بـوو لـه فـهـقـى يـى پـر هـونـهـر
دـهـرس سـاتى تـهـرك كـهـرد يـه كـسـهـر
دـوسـتى جـوـلـاي لـه سـهـرى بـرد دـهـر
كـيـژ بـه خـالـق رـوژ و شـهـوئى
جـوـلـام نـاوئى فـهـقـى يـم دـهـوئى
بـوچى مـن شـيـيـتم يـا پـاك دـيـنـم
دـهـنـگى قـورنـانـت بـه رـسـيـنـم
جـوـلـاي هـهـر گـيـز نـا حـو بـيـنـم
كـيـژ و فـهـقـى لـيـك بـوون بـه يـار
رـايـانـبـو و اردن رـوژ گـار
كـه و اى زانى جـوـلـاي هـمـژار
بـه چـاوانـيـا تـاو هـاتـه خـوار
و هـكـوو سـيـيـلـاتى بـه هـار
لـى شـيـيـوا بـوو رـايـهـل و شـار
صـهـد گـهـز شـالـى لـه بـو خـهـسـار
بـه چـهـنـد تـومـان بـو گـر فـتـار
تـمـت شـد حـكـايـهـت جـوـلا و فـقـه

(شیخهوات)

جهمین شوعلهی نوور دارای خواهری
زیاتر بهوی بیم بو نازکتـــهری
ئهبرۆ شای کهمان قهزای ئهخصهری
موژان پرشـــهی بهرق ئهـــنوهری
یا جورعه جه ژار شای ماران چهشتهن
یا جه ئاسمان نوور پیتدا وهشتهن؟

(بیان دروات ننه شیخه)

جهمین شهوق جام فهغفوروی چینی
نازکتـــهر جه گولّ بهو نازنینی
ئهبرۆ میرزا سهنج قهترانی کونی
موژان چون جهللا تهردهست هونی
یاخۆ زوحاکهن جه نوور بهرگهشتهن
یا جه سهماسیل نوور پیتدا وهشتهن؟

(شیخهوات)

جفتی زهنگیی مار زهنهدهی زهنگیی
جفتی نهژدههای جههندهی جهنگیی
جفتی چهرخ هه سیای سام سهنگیی
کهردهن وه پهرجین دانهی فهرهنگیی
یاخۆ بئ خهوفهن جه زهنگیی ماران
یا جه ئاسمان نوور پیتدا واران؟

(بیان دروات ننه شیخه)

جفتی زهنگیی مار زهنهدهی دووسهر (۹۲/ف)
جفتی کلاقهه سیای بۆعهنبهر

نهنه شیخه

له کهشکۆله کهی (ماموستا مهلا ئیسماعیلی سپیدارهیی) دا پارچهیهک شیعری شیوهی گۆرانیی ههیه
لهسهر شیوهی (تهرجیبه‌ند) له سه‌ری نووسراوه (شیخه) و هه‌ندی جار (نهنه شیخه) و هه‌ندی جار
له‌پال ئه‌و ناوانه‌دا نووسراوه: (بیان دروات ننه شیخه).

دوای ئه‌وه‌ی ئه‌م پارچه شیعهره‌م دی به سه‌رچاوه‌کانی لای خۆمدا گه‌رام، له هه‌یج کام له‌و سه‌رچاوانه‌دا
ئه‌م ناوه‌م نه‌بینی، بۆیه شیعهره‌کان چۆن نووسراون و چۆنم بۆ خۆتیرانه‌وه وه‌هام هه‌تانه‌وه سه‌ر ریتنوسی
کوریدی و، له‌م ده‌رفه‌ته‌دا بلاویان ده‌که‌مه‌وه، به‌لکو شتی زیاتریان ده‌ریاره بزاین.

ده‌بێ ئه‌وه‌بیش نه‌بۆیرین که ئه‌م بابه‌ته له شیعهره‌ی حیوار و گه‌فتوگۆی نیوان دوو شاعیر ده‌چیت و
یه‌که‌میان ناو‌نیشان‌که‌ی به (شیخه‌وات) ده‌ستپه‌ده‌کات و، دووه‌میان به (بیان دروات ننه‌شیخه) وه‌لامی
ده‌داته‌وه، یان هه‌ر له بابه‌ته‌که‌ی ئه‌ودا کتیبه‌رکتیی له‌ته‌کدا ده‌کات و ئه‌میش هه‌مان ناوه‌رۆک به شیعهر
ده‌لێت به‌لام هه‌یج له باس و به‌سه‌رهاتی ئه‌م بابه‌ته‌م نه‌بیس‌تووه، یه‌که‌مجاره‌- به‌پیتی ئاگاداریی من- ئه‌م
باسه‌ دیتته ناوان.

جا ئه‌گه‌ر ئه‌م (شیخه) یان (نهنه شیخه) ئافره‌ت بێ، ئه‌وا پارچه‌یه‌ک شیعهری نایابی ئافره‌تییکی
کوردمان ده‌ستده‌که‌وی، که تا ئیسته‌ له هه‌یج سه‌رچاوه‌یه‌کدا ناوی نه‌هاتووه.

ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر شیعهره‌کان ده‌خه‌ینه‌ روو، که شیعهره‌کان پیاوه‌لدانی ئافره‌تن و، له شیعهری پیاو ده‌چن و،
مۆرک و شه‌قلی شیعهری ئافره‌تیان پیتوه نابیریت.

(شیخهوات)

شیرین بوخاران..... (۹۱/ف)
شازاده‌ی به‌لخه‌ن پادشای بوخاران
یا له‌عل دانهی خه‌ضرا نه‌ داران
یا ئاسمان نه‌وه‌ر [پیتدا!] داران؟

(بیان دروات ننه شیخه)

شیرین به‌هه‌شته‌ن
فریشته‌ی شه‌ریف ماوای به‌هه‌شته‌ن
یا مه‌له‌ک یا حوور زیتا سروشته‌ن
یا جه ئاسمان نوور پیتدا وه‌شته‌ن؟

(بیان دروات ننه شیخه)

دوو لهب چون دانه‌ی یاقووت کانایی
شهریفته‌ر نه شه‌وق له‌عل رومانیی
مه‌عدنه رازان نه‌رم نیانایی
که‌ردنه وه کلید چای زینده‌گانایی
یا خو خوداوه‌ند وه قودرته ره‌شته‌ن
یا جه سه‌ماسیل نوور پیدا وه‌شته‌ن؟

(شیخوات)

چای زنه‌خ نگین که‌نده‌ی فه‌غفورویی
زیر زنه‌خ زه‌مزدهم نه‌رم کافوورویی (۹۴/ف)
قال که‌ردنه جه تهرح مینای بلوورویی
مه‌لایک عهرش یانی خو حوورویی
یاخو مه‌له‌مه‌ن شیفای بیماران
یا جه ئاسمان نوور پیدا واران؟

(بیان دروات ننه شیخه)

چای زنه‌خ نه‌ی شاد چای زینده‌گانایی
زیر زنه‌خ زه‌مزدهم ساخته‌ی سویحانایی
قال که‌ردنه جه تهرح دوردانه‌ی کانایی
یاخو فریشتنه یا حوور سانایی
یا جه حووربان ماوای به‌ه‌شته‌ن
یا جه سه‌ماسیل نوور پیدا وه‌شته‌ن؟

(شیخوات)

هر جه پای گه‌ردنه تا ته‌خت سینه
جه حه‌واله‌ی ده‌ور سینه‌ی بی‌کینه

جفتی خه‌یاته‌ی چه‌میده‌ی چه‌مبه‌ر
که‌ردنه وه په‌رچین خال نازپه‌روه‌ر
یاخو خه‌یاتی به‌ک بادیاران
یا جه سه‌ماسیل نوور پیدا واران؟

(شیخوات)

دوو دیده‌ی قه‌تران مه‌ست بی باده
هر دیده‌ی دوو تیپ جه لاش ئیستاده
نه‌ورس غولامان ویش ته‌علیم داده
به خدمت مدران هر صویح به واده
یا خه‌وفشان جه سام خواجه‌شان داران
یا جه ئاسمان نوور پیدا واران؟

(بیان دروات ننه شیخه)

دوو دیده‌ی قه‌تران شه‌رچوئی شه‌رداران
هر دیده‌ی دوو تیپ به خه‌شم واران
گشت چابوک به ده‌ست گه‌وه‌رواران
صه‌ف صه‌ف ئیستاده‌ند په‌ی قه‌زای یاران
یا به‌رگ به‌لای شه‌رچووشان ره‌شته‌ن
یا جه سه‌ماسیل نوور پیدا وه‌شته‌ن؟

(شیخوات)

دوو لهب چون دانه‌ی صاف ده‌ریایی (۹۳/ف)
مه‌عدنه جه عومان په‌ی گاهو ماهیی
شهریفته‌ر نه شه‌وق په‌ی دلنه‌وایی
که‌ردنه وه په‌رده‌ی راز ره‌وایی
یا په‌ره‌ی گولنه شیفای بیماران
یا جه ئاسمان نوور پیدا واران؟

تی نه صب که ردهن خال جه صه د وینه
ته مام ته یارن زه رهی عه یب تی نه
یا قوبه ی ته لان یا مینای شاران
یا جه ئاسمان نوور پیدایا واران؟

-۱۴-

(بیان دروات نه شیخه)

هر جه پای گهردهن تا وه تهخت ناف
جه پای ئه و شای شهوق تهخت سینه صاف
خال تی نه صب که ردهن تهرز توغرای کاف
ته مام ته یارن بی عه یبهن بی لاف
یا له و ح نوورین حووریبیان ره شتهن
یا جه سه ماسیل نوور پیدایا وه شتهن؟

-۱۵-

(شیخه وات)

جفتی بهی دارو دهسته ی گول خه رمه ن (۹۵/ف)
سا په روه ر نه سایی کلاف په ردهن
نه ریزو ده ستت ئوستای لیموژهن
خال تی نه صب که ردهن چون سککه ی ئه رمه ن
یا خو ئیجازه ت سه ندهن جه ماران
یا ئاسمان نوور پیدایا واران؟

-۱۶-

(بیان دروات نه شیخه)

جفتی بهی دارو توول توپی ناز!
سا په روه ر نه سایی چه تر حه ی ئه نداز
[نریز و دست بی نییاز انازا!]
دوو چه شمه ی شه ربه ت تیدا داده ن باز
یا چه شمه ی شه هده ن سه رجوی به هه شته ن
یا جه سه ماسیل نوور پیدایا وه شته ن؟

-۱۷-

(شیخه وات)

جه پای به یاندا چون پارچه ی زه ریاف
عه رهق چون دانه ی مروارید صاف
جه پای به یاندا مه ریزو چون تاف
مه ته کیو نه ده ور حو جره ی ده ور ناف
ئو عه رهق ئایین شیفا ی بیماران
یا ئاسمان نوور پیدایا واران؟

-۱۸-

(بیان دروات نه شیخه)

جه پای به یاندا پارچه ی که س نه دیم
عه رهق چون زهنگول زه رابخانه ی سیم
جه پای به یاندا قه تره ی گول تاب دیم
مه ته کیو نه ده ور حو جره ی جام جیم
ئو عه رهق ئاین جه که وسه ر گه شته ن
یا سه ماسیل نوور پیدایا وه شته ن؟

-۱۹-

(شیخه وات)

ئه ندام ئه نداز بال باهوو ده ست
دوو په نجه ی په نجه په نجه به هم په یوه ست
گاه خه م گاه بلند گاه راسته ن گاه په ست
نازکیی ناخون به ناز ره شته ن شه ست
یا خو عه نابه ن ره نگ به سته ی شاران (۹۶/ف)
یا جه ئاسمان نوور پیدایا واران؟

-۲۰-

(بیان دروات نه شیخه)

ئه نداز ئه ندام بال باهوو به ند
دوو په نجه په نجه په نجه به هم په یوه ند

بیان دروات ننه شیخه

بالا بالای توول تووبای بههشت
 بهرناما جه باغ چون حوژی بههشت
 دهستی ههشت بههشت بهژن بالا رهشتهن
 ماوای بههشتهن چون حوژها نه رهشت
 یا جه حوژیان ماوای بههشتهن
 یا جه سه‌ماسیل نور پیدا وهشتهن؟
 (تمت شد کلام شیخه بیان درّ

هوت بهندی خانای قوبادی

خوشبختانه بز به که مجاریش شهردهی بلاو کرده‌وهی، و ا نیستته‌یش پاش ۲۷ سال، له بهرته‌وهی بریارم داوه، نیم
 که شکوئه وهک حوژی بلاو بکه‌مه‌وه، جاریکی دیکه بلاوی ده‌که‌مه‌وه و، ده‌قیکی دی هه‌مان پارچه شیعر
 ده‌خمه‌وه ناو سه‌چاوه‌کانی که له‌پووری کوردیی، به‌لکو روژتیک بیت (دیوانی خانای قوبادی) کوکرتته‌وه
 و، نیم پارچه شیعرده‌یش (به‌لیکولینه‌وه‌وه) له‌وه دیوانه‌دا جیگه‌ی شیواوی حوژی بگریت.

هفت بهندی خانای قوبادی

ته‌دیم موته‌ق

(۱۱۹/ف)

یا قایم به ذات قه‌دیم موته‌ق
 حه‌یی بی زوال قه‌دیم به‌رحه‌ق
 نیگارنده‌ی نه‌قش نو تاق ئه‌زرق
 ... بی شه‌ریک بینای بی مانه‌ند
 یه‌کتای بی نه‌ظیر بی میشل و پیوه‌ند
 (واجب الوجود) لا احصی ته‌نا
 مونه‌ززه‌ه جه عه‌یب عاریی جه مونا
 مونشیی رده‌م سه‌نج ئینشای شادیی و ذه‌وق
 بی په‌روا جه ته‌عن ئه‌شیای ته‌حت و فه‌وق
 به‌خشنده‌ی بزورگ بیتاک جه تانه
 نازکیش زومره‌ی خویش و بیگانه

گا چه‌فته‌ن گا راست گا خه‌م گا بلند
 نازکیی ناخون به ناز ره‌زیده‌ن
 یا خو عه‌نابه‌ن ره‌نگ به‌لا گه‌شته‌ن (!)
 یا جه سه‌ماسیل نور پیدا وهشته‌ن؟

- ۲۱ -

(شیخوات)

دوو سه‌ر په‌نجه‌ی صاف پر خال و پر خه‌ت
 خه‌ت و خال چون خورده‌ی خال به‌ت
 وه‌للاه مه‌گه‌ر کورک تووک نیمه‌ شه‌ت (!)
 نا نه‌قش چووزهی سه‌وسه‌ن پای به‌ت
 یاخو به‌په‌زای رووی تاش یاران
 یا جه ئاسمان نور پیداواران

- ۲۲ -

(بیان دروات ننه شیخه)

دوو سه‌ر په‌نجه‌ی صاف توحفه‌ی ته‌راویی
 خال خورده‌پیز فه‌یروزه‌ی ماویی
 وه‌للاه مه‌گه‌ر خال سونه‌ی سه‌راویی
 یا نه‌قش چووزهی سه‌وسه‌ن کاویی
 یا لیکای صنعت به‌قودره‌ت ره‌شته‌ن (۹۷/ف)
 یا سه‌ماسیل نور پیدا وهشته‌ن؟

- ۲۳ -

شیخوات

بالا سه‌ول ساف شای نه‌ونه‌مامان
 چمان جه باغچه‌ی جه‌ننه‌ت به‌رامان
 ره‌فتار وینه‌ی که‌بک خاویر خه‌رامان
 دیبه‌ن بی خیلاف شیفا بو زمان
 شووشه‌ی گولابه‌ن مایه‌ی عه‌تاران
 یا جه ئاسمان نور پیدا واران؟

بهو به شق ذاتت بيجهد صيفاتهن
 باعيث ئيجاد گشت مه وجوداتهن
 باجه تي سه بييد (ختم المرسلين)
 شاي قابه قه وسه بين (رب العالمين)
 به حهق ئه رباب شهب زينده داران
 به ئيخلاص پاك طاعه تگوزاران
 (خاناي قوبادي) مه عصيهت بارهن
 فريفته ي شه يتان شووم به دچارهن
 جه فيتنه ي شه يتان شه يتنه ت پيشه
 جه شوومبي ئه ي نه فس دوور جه ئه ندیشه
 تا (يوم الممات) نيگه هداريش كهر
 عيلاج دهرمان شه رمه ساريش كهر
 په ي چي نافه رمان شووم و مه غروورهن
 چون بيته وله تان جه تاعه ت دوورهن
 به عهفو چون تو ره حيمي
 (عميم الاحسان) عه طاعه ظيمي
 به يو به ئيصلاح گونه هكاري من
 ئه ي كه مخدمه تبي شه رمه ساري من
 وه رنه به ذاتت جـــــه لاي ذات تو
 مه كه روون رو ي حه شر من شكات تو

به ندي دووهم

(۱۹۸/ف)

يا حهق كهس چون تو په ريو كهس نيبيه
 چون تو كهس به داد موئمين رهس نيبيه
 چون تو كهس غه فوور هم غه فار نيبيه
 چون تو كهس كهريم كه ره مدار نيبيه
 لوطفت بي شومار عه فوت عه ظيمه ن
 ره حمت بي پيايان عه طات عه ميمه ن
 جه قاف تا به قاف [مه عني!] شكوان
 كهس [عقيق!] به كونه ذاتت نه ياوان
 بي شيبه و شهريك تاك ته نياني

نه قشبه ند ئه وضاع دهور دنياني
 بزرگيي و به خشش خه تمه ن به نامت
 سه رسامه ن شاهان جيهان نه سامت
 قاهيران دهور جه قه هرت ماتهن
 ذات عه ظيمت بيجهد صيفاتهن
 عه فوت جاي ئوميد بيگانه و خوئشه ن
 لوطفت دلنه واز گه دا و دهروئيشه ن
 ئوميدم ئيدن لا شهريك پاك
 به شق شاي ئه ورهنگ (وما ارسلناك)
 جه عه رصه ي مه حشه ر مه كهر ته ريقم
 به جه ذبه ي فه ضلت بده ي ته و فيقم
 سه و گه ند به ذاتت يه كتاي يه گانه
 نييه ن جه عه رصه ي دهور زه مانه
 هه ر تا زينده نان وجود موتله ق
 قه يي سوم قايم قه ديم به رحه ق
 زوبانم جه ذيكرويت مه كهر خاموش
 نامت با جه لام نه بو فه راموش
 جيهان ئافه رين به خشنده ي ئه كبه ر
 (خانا) ي بيچاره فه ربا دپه سيش كهر
 وه رنه به ذاتت جـــــه لاي ذات تو
 مه كه روون رو ي حه شر من شكات تو

به ندي سيه م

يا ره ب من به نده ي نافه رمان تو م
 بي په روا جه فيعل عيصيان بي شو م
 په ي چيش لاشهريك فه رد فريادپه س
 كهريم كارساز په ي بي كه سان كهس
 چون من گوناكار مه ينه ت به كوئي
 چون تو به خشنده ي كه رهم بي شو بي
 چون من نافه رمان جه تاعه ت دوورئ
 چون تو خه تابه خش فه رد غه فوورئ
 چون من خه تابار خه تا عه ظيمي